ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

THE IMPLEMENTATION OF AUTOMOTIVE PROGRAM PROBLEMS IN VOCATIONAL CURRICULUM B.E. 2540

สัมฤทธิ์ แสงทอง

SUMRIT SANGTHONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545

ISBN 974-646-673-4

ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

THE IMPLEMENTATION OF AUTOMOTIVE PROGRAM PROBLEMS IN VOCATIONAL CURRICULUM B.E. 2540

สัมฤทธิ์ แสงทอง

SUMRIT SANGTHONG

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 43338
วัน, เดือน, ปี 29 ส.ค. 2545

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-676-4

THE IMPLEMENTATION OF AUTOMOTIVE PROGRAM PROBLEMS IN VOCATIONAL CURRICULUM B.E. 2540

SUMRIT SANGTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMEN FOR THE DEGREE OF

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL CURRICULUM AND INSTRUCTION

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2002

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-676-4

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

THE IMPLEMENTATION OF AUTOMOTIVE PROGRAM PROBLEMS IN VOCATIONAL CURRICULUM B.E. 2540

ชื่อนักศึกษา นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

รหัสประจำตัว 42064719

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริณา จิตต์จรัส

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ผดุงชัย	ภู่พัฒน์	
ดร.ศิริณา	จิตต์จรัส	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 15 กุมภาพันธ์ 2545 เวลา 8.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท 4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.ปัญจวัฒน์ อัตชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์
นักศึกษา	นายสัมฤทธิ์ แสงทอง
รหัสประจำตัว	42064719
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิยานิพนธ์ร่วม	ดร.ศิริณา จิตต์จรัส

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 การวิเคราะห์
ข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปชื่อ SPSS For Windows Version 10.01 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความคิดเห็นว่า ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง และโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ไม่แตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	The Implementation of Automotive Program Problems on Vocational Curriculum B.E. 2540
Student	Mr. Sumrit Sangthong
Student ID.	42064719
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2002
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Pupat
Thesis Co-Advisor	Dr. Sirina Jitcharat

ABSTRACT

The objectives of this research were to examine and compare the problems of implementation on B.E. 2540 Vocational Curriculum of the Automotive Program in technical colleges in Bangkok Metropolitan and suburb areas.

The subjects in this research were 112 teachers who taught courses in Automotive and General Education courses in Automotive Department of technical colleges in Bangkok Metropolitan and suburb areas in the second semester of academic year 2543. The research tool was a questionnaire concerning problems in implementation of B.E. 2540 Automotive program . The questionnaire which contained questions with 5-level rating scale had alpha coefficient of 0.92. The data were statistically analyzed through SPSS for Windows Version 10.01. Statistics which were used were mean , standard deviation , t-test and one-way analysis of variance.

The results were as follows:

1. Automotive teachers and general educational teachers viewed that problems in implementation of the Program in terms of curriculum administration, curriculum services, curriculum implementation as well as supports and promotion for curriculum were at moderate level and the problems as a whole were also at moderate level.

2. The opinion of the implementation of Automotive Program Problems on Vocational Curriculum B.E.2540 were compared of both automotive teachers and general educational teachers towards the whole and subset problems were not statistically different.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และ ดร.ศิริณา จิตต์จรัส อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจ และช่วยเหลือตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สมพร ไชยะ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย ดร.คมศร วงษ์รักษา และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุจิตต์ สนองคุณ อาจารย์เต็มเดช เชตุพน อาจารย์อภินันท์ เหงี่ยมสง่า อาจารย์เกษม พิไลพันธ์พฤกษ์ และอาจารย์ธนพล คงเปรม ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงในการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม และวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้ง พี่-น้อง ที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้าน ตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆและบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่า และประโยชน์ใดๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และ ครู-อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

สัมฤทธิ์ แสงทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... II

กิตติกรรมประกาศ..... III

สารบัญ..... IV

สารบัญตาราง..... VI

สารบัญภาพ..... VIII

บทที่ 1 บทนำ..... 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 2

1.3 สมมติฐานของการวิจัย..... 3

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในงานวิจัย..... 3

1.5 ขอบเขตของการวิจัย..... 4

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย..... 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 6

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร..... 7

2.2 การดำเนินการตามหลักสูตร..... 12

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์.... 40

2.4 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์..... 40

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 43

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย..... 47

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 47

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 48

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล..... 50

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 52

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 53

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 53

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ ต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์..... 56

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์..... 68

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการและปัญหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ จากคำถาม 4 รายการ..... 71

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 77

5.1 สรุปผลการวิจัย..... 77

5.2 อภิปรายผลการวิจัย..... 87

5.3 ข้อเสนอแนะ..... 89

บรรณานุกรม..... 91

ภาคผนวก..... 97

ภาคผนวก ก เอกสารขอความร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย..... 98

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....134

ประวัติผู้เขียน..... 144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามวิทยาลัยเทคนิค..... 49

4.1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 54

4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการวางแผนการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ...56

4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดแผนงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ.... 57

4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดครูเข้าสอนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ... 58

4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการเตรียมเอกสารหลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ.... 59

4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 59

4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการบริการวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 61

4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดทำแผนการสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ... 62

4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดกิจกรรมการเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 62

4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดกิจกรรม นักเรียนตามหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการวัดและประเมินผลการเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 64

4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 65

4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 66

4.14 สรุปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 67

4.15 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 68

4.16 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับด้านการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 69

4.17 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับด้านการบริการหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 70

4.18 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 70

4.19 สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหากับด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ..... 71

4.20 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารหลักสูตร..... 72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.21 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริการหลักสูตร..... 73

4.22 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร..... 74

4.23 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร..... 76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

1.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในปัจจุบันมีการแข่งขันเพื่อความอยู่รอด และการดำเนินชีวิตในสังคมให้เกิดความสุข จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลก "ไร้พรมแดน" และกระแสผลักดันต่างๆ ทำให้ไทยต้องแข่งขัน กับนานาประเทศในด้านต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขัน และยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนา "คน" และ "คุณภาพของคน" โดยเห็นว่า "คนเป็นทั้งเหตุปัจจัย และผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ" แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544)

การจัดการศึกษาให้ตอบสนองความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 – 2544 จะต้องมี "หลักสูตร" เป็นตัวกำหนดการเรียนการสอน เพื่อจะเป็นการพัฒนาคนและคุณภาพของคน ให้มีผลลัพธ์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ หลักสูตรเป็นตัวกำหนดแผนการเรียนการสอน ภิญโญ สาธร (2527:1) กล่าวว่า "ประเทศไทยถือว่าหลักสูตรเป็นแม่บทที่สำคัญในการจัดการศึกษา" การจัดการศึกษาจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามกำหนดได้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นเกณฑ์และเป็นแนวทางในการให้การศึกษา หมายถึง การให้วิชาความรู้การถ่ายทอดวัฒนธรรมการปลูกฝังเจตคติ และค่านิยม การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น รัฐบาลจึงได้กำหนดหลักสูตรในระดับต่างๆขึ้น โดยมีแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นหลัก และได้ดำเนินการพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอยู่เสมอตั้งแต่หลักสูตรชั้นประถม มัธยม อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้สูงยิ่งขึ้น ทั้งด้านการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา หรือศึกษาต่อในระดับชั้นสูงขึ้นตลอดจนไปถึงการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป

หลักสูตรอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งในการส่งเสริมคุณภาพของประชากร และการพัฒนากำลังคนเพื่อการประกอบอาชีพ วิรัช กมุทมาศ (2529: 49-50) กล่าวว่า "การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทและสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากรให้มีอาชีพเป็นหลักเป็นฐานในอนาคต และช่วยให้ผู้มีอาชีพอยู่แล้วมีความก้าวหน้าในอาชีพของตน เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่ดี เหมาะสมกับความต้องการของตนและประเทศแล้วย่อมจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่การอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ"

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ในการที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความรับผิดชอบ รู้จักประกอบสัมมาอาชีพ และเป็นพลเมืองดีของชาติ การบริหารการศึกษาให้ได้ผลสูงขึ้นนั้นอยู่ที่หลักสูตรของการศึกษาเป็นสำคัญ เอกวิทย์ ณ ถลาง(2511: 110) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้ หลักสูตรนั้นเปรียบได้กับจุดหมายปลายทาง และการกำหนดแนวทางในการเดินทาง การนำหลักสูตรไปใช้เปรียบเสมือนการเดินทางไปให้ถึงจุดหมายตามข้อกำหนด ดังนั้นข้อกำหนดของหลักสูตรกับการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ผู้บริหาร และครูทุกคนคือตัวแทนการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) หลักสูตรนี้จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อได้มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เมื่อทำแล้วติดตามไปเรื่อยอย่างมั่นคง และสิ่งจำเป็นที่ต้องผลักดันให้ไปในทิศทางเดียวกับหลักสูตร คือ ปัจจัยการผลิตได้แก่งบประมาณ อัตรากำลัง วัสดุอุปกรณ์

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนี้จัดขึ้นเพื่อบริการแก่บุคคลทั่วๆไปทีมีพื้นฐานความรู้ทางด้านประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างยนต์ และผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6) ได้ดำเนินการสอนมาเป็นเวลา 2 ปีแล้ว สมควรที่จะได้มีการศึกษาถึงปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นั้นว่า ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบุตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นอย่างไร และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปรับปรุง ข้อบกพร่องต่างๆที่เกิดขึ้น อันจะเป็นข้อมูลประกอบการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ตามความคิดเห็นของครูในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอนวิชาสามัญในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ไม่แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2538:24) ซึ่งได้เสนอเกี่ยวกับขอบเขตของงานการใช้หลักสูตรประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร
2. การบริการหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
4. การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

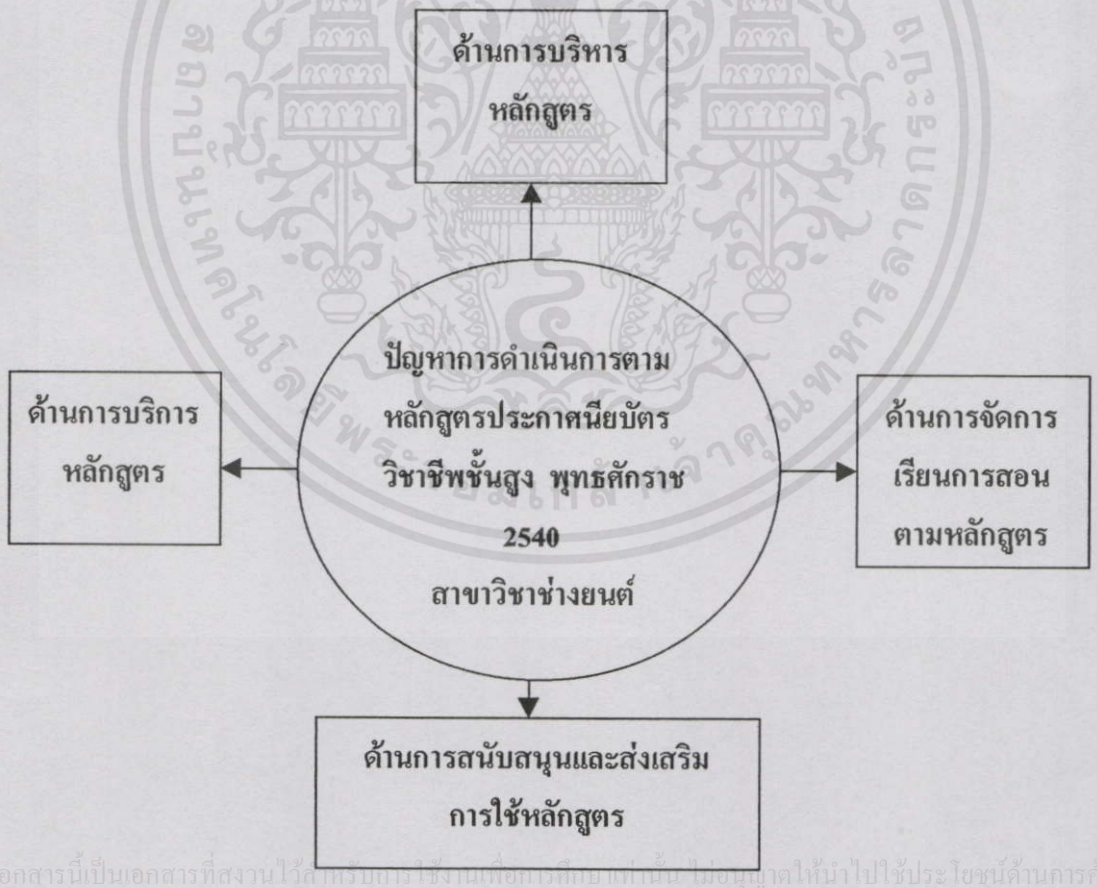

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งประกอบด้วยปัญหาทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1.1 การบริหารหลักสูตร

1.5.1.2 การบริการหลักสูตร

1.5.1.3 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.5.1.4 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

1.5.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

1.5.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ คือ ครูในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 112 คน

1.5.4 ตัวแปรที่จะศึกษา ประกอบด้วย

1.) ตัวแปรต้น คือ ประเภทวิชาที่สอนของครูแบ่งเป็น

1.1) วิชาช่างยนต์

1.2) วิชาสามัญ

2.) ตัวแปรตามคือ ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ หมายถึง ความไม่สอดคล้องกันของสิ่งที่คาดหวังและสภาพจริงในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2. การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดทำแผนการวิชาการ และด้านการจัดครูเข้าสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบริการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับด้านการเตรียมเอกสารหลักสูตร ด้านการเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

4. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร และการวัดและประเมินผลการเรียน

5. การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร หมายถึง การพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ การจัดสิ่งสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร

6. วิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

7. ครูผู้สอนสาขาวิชาช่างยนต์ หมายถึง ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญของสาขาวิชาช่างยนต์

8. ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาช่างยนต์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

9. ครูผู้สอนวิชาสามัญ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาสามัญ สาขาวิชาช่างยนต์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

10. หลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับและเป็นเครื่องมือชี้นำทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งมวลก็จะได้รับการศึกษาตามที่มุ่งหวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในรายละเอียดด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

2.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

2.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

2.2 การดำเนินการตามหลักสูตร

2.2.1 การบริหารหลักสูตร

2.2.1.1 ความหมายของการบริหารหลักสูตร

2.2.1.2 ขอบเขตการดำเนินตามหลักสูตร

2.2.1.3 การวางแผนการใช้หลักสูตร

2.2.1.4 การจัดครูเข้าสอน

2.2.2 การบริการหลักสูตร

2.2.2.1 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

2.2.2.2 การฝึกงาน

2.2.3 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.2.3.1 การประเมินผลการเรียนการสอน

2.2.4 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.2.4.1 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

2.3.1 หลักการของหลักสูตร

2.3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

2.4 หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

2.4.1 การเรียนการสอน

2.4.2 เวลาเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 หน่วยกิต

2.4.4 โครงสร้าง

2.4.5 การเข้าเรียน

2.4.6 การประเมินผลการเรียน

2.4.7 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

2.4.8 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

2.4.9 การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

ความหมายของคำว่า "หลักสูตร" ตามทัศนะของนักการศึกษา โดย เมธี ปิลันนานนท์ (2531 : 60) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรหมายถึงผลรวมของงานการศึกษาที่ได้วางแนวและจัดขึ้นไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้น ในระหว่างผู้เรียนกับระบบการสอน เพื่อเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้ เพราะแกนกลางของหลักสูตรนั้นอยู่ที่การเรียนรู้ และการเรียนรู้นั้นจำเป็นต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชาและกระบวนการต่าง ๆ ร่วมกัน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่าหลักสูตรหมายถึง แนวทางในการเตรียมการศึกษาเพื่อที่จะให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่สามารถสร้างสรรค์ผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมนั้น

ภิญโญ สาธร (2525 : 279) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่า หลักสูตรคือโครงการการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเตรียมนักเรียน เยาวชนของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม

กรมอาชีวศึกษา (2534 : 3) ระบุว่าหลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่จัดประสบการณ์ไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 40-41) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมายเป็น 3 ประการคือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการนอกจากนั้นหลักสูตรยังมีความหมายแตกต่างกันตามผู้ใช้ คือ

ผู้บริหารสถานศึกษา จะให้ความหมายของหลักสูตรเป็นการจัดประสบการณ์ทั้งมวลในสถานศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิต

ผู้สอน จะให้ความหมายของหลักสูตร ในลักษณะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ได้วางแผนไว้กับการสอนของครู และประสบการณ์จะเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้เรียน จะให้ความหมายของหลักสูตร ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามที่สถานศึกษากำหนดและตามที่ครูสอน

ธวัชชัย ชัยจริยากุล (2529 : 10) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลาย ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 218) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม

สงัด อุทรานันท์ (2528 : 346) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย อยู่ในขอบเขต 3 สถานะ คือ

1. เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง
2. เป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นทางการ
3. เป็นระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

ชารี มณีศรี (2527 : 177-178) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตร ตามทัศนะของบุคคลต่าง ๆ จากผลการวิจัยเรื่อง แนวคิดและเรื่องความเห็นของความหมายของหลักสูตรของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำวิจัยในปี พ.ศ.2513 ได้สรุปตามความหมายของสิ่งที่เป็นหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่ม ครู-อาจารย์ ร้อยละ 77.42 เห็นด้วยกับความหมายของหลักสูตรที่ว่า หลักสูตร คือเครื่องกำหนดระดับ และทิศทางให้ครูเป็นผู้ดำเนินการ

2. กลุ่มศึกษานิเทศก์ ร้อยละ 72.88 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

หลักสูตร คือ มวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ทั่วไปและนอกหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทุกด้าน

3. กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา ร้อยละ 78.26 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือประมวลกิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดทั้งในและนอกห้องเรียนซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เกิดการพัฒนาทุกด้าน

4. กลุ่มผู้บริหารการศึกษา ร้อยละ 87.50 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตรคือโอกาสที่เกิดการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัดให้

5. กลุ่มนิสิตนักศึกษา ร้อยละ 81.50 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ การจัดเตรียมระบบของจำนวนวิชาให้เหมาะสมกับกลุ่มของเด็ก

6. กลุ่มประชาชน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ โอกาสในการกำหนดรายวิชาให้แก่ผู้เรียน ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 3) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ (อ้างใน ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ 2539 : 6) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทางการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู-อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้จัดประสบการณ์ทั้งมวลตามหลักสูตรที่กำหนด เพื่อให้เยาวชนหรือพลเมืองของประเทศได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ทักษะ และคุณสมบัติพึงประสงค์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรหมายถึง แนวทางการเตรียมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยการคำนึงถึงผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

2.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชาหลักสูตรจะระบุสิ่งที่คาดหวังจะให้เกิดกับผู้เรียน และแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ตามต้องการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของหลักสูตรได้ ดังนี้

ชำรง บัวศรี (2531 : 9) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษานั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนแต่ละวัย แต่ละระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน กล่าวคือ มีแนวทางที่กำหนดไว้ ควรเรียนรู้วิชาอะไร เนื้อหาสาระมากน้อยแค่ไหน ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะด้านใดและควรมีพัฒนาการในด้านร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาย จิตใจ สังคม และปัญญา อย่างไร เมื่อพิจารณาที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า ปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะได้รับความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งมวลจะได้รับการศึกษาที่มุ่งหวังไว้ก็คือหลักสูตรนั่นเอง

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 2) ได้กล่าวว่า หากจะเปรียบความมุ่งหมายทางการศึกษาในระดับชาติเป็นอุดมคติ อุดมการณ์ความใฝ่ฝันของบุคคลแล้ว หลักสูตรก็เปรียบได้กับโครงการของการปฏิบัติ เพื่อให้อุดมคตินั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตาม จะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการจัดการศึกษา การให้การศึกษา หมายถึง การให้วิชาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมและการเสริมสร้างความเจริญเติบโตและสมบูรณ์ทางกายหรืออีกนัยหนึ่งการให้การศึกษา คือการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 11) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาและเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพ คนในประเทศนั้นย่อมมีความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 38-39) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. งานหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเหมือนแบบแปลนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร

บอกไว้ว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุและอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร จัดเตรียมการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู ที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

สรุปได้ว่า หลักสูตร มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตรได้รวมจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ และเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะให้ความมั่นใจได้ว่า เยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งมวล ก็จะได้รับการศึกษาตามที่มุ่งหวัง

2.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 9) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาหลักสูตรในรูปขององค์ประกอบแล้วจะมีอยู่ 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมิน (Evaluation)

ธำรง บัวศรี (2531 : 7-8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร 6 อย่าง คือ

1. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนด

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

จากแนวคิดของนักศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอจะกล่าวโดยสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระของวิชา
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การดำเนินการตามหลักสูตร

2.2.1 การบริหารหลักสูตร

2.2.1.1 ความหมายของการบริหารหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 159) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรว่า "การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานทางวิชาการทางด้านวิชาการหรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด"

สงบ ลักษณะ (2524 : 39) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้ หลักสูตร คือ การวางแผนและการจัดการในการใช้ทรัพยากรทุกด้านที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด ทั้งด้านบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และวิธีเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ครูเกิดความสะดวกในการปฏิบัติตามหลักสูตร ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ครบ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 159) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของโรงเรียน คือ การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันดำเนินการโดยมีเครื่องมือ คือ หลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งของโรงเรียน ในอันที่จะเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ ทักษะ ทัศนคติและประสบการณ์ที่ดีในการดำเนินและดำรงชีวิตของคนได้อย่างถูกต้องและเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 156) กล่าวว่า งานบริหารหลักสูตร เป็นการบริหารและดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีผู้บริหารเป็นแกนนำโดยมีผู้ช่วยต่าง ๆ หัวหน้าหมวดวิชา ครูวิชาการโรงเรียน ครูผู้สอนและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เสริมการบริการหลักสูตร มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารหลักการต่าง ๆ
2. การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
6. การจัดแผนการสอน
7. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น อาคารสถานที่ งบประมาณ การบริการห้องสมุด
8. การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน

สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 197-198) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานด้านวิชาการ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการบริหารหลักสูตรนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่ส่วนใหญ่ในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตรนั้นเป็นระบบของหลักสูตร ซึ่งจะบริหารอย่างเป็นระบบระเบียบและรวมถึงกระบวนการเรียนการสอนด้วย ระบบการบริหารหลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบหลักสูตร 3 ส่วนคือ

1. การวางแผนหลักสูตร
2. การนำหลักสูตรไปใช้
3. การประเมินหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61-66) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรมีดังนี้

1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ โดยตรวจสอบตั้งแต่วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน

1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จะมีผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจะต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงงาน รวมทั้งการจัดทำคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตร

1.3 การเตรียมความพร้อม ในการเตรียมความพร้อมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรเป็นสิ่งที่จำเป็น การเตรียมความพร้อมมีหลาย ๆ เรื่อง เช่น ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุฝึก สื่อการสอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ งบประมาณ สถานที่ฝึกงานรวมทั้งการจัดทำคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ขั้นดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตรและฝ่ายสนับสนุน ตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับบริหารหลักสูตร เช่น การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครู การจัดตารางสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการฝึกงาน

3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร ควรมีการจัดประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของการประเมินเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ เพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร ในการเตรียมความพร้อมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมความพร้อมมีหลาย ๆ เรื่อง เช่น ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุฝึก สื่อการสอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ งบประมาณ สถานที่ฝึก

สรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกงาน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน

2.2.1.2 ขอบเขตการดำเนินการตามหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรคือ การดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรหลายฝ่าย

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2538 : 24) ซึ่งได้เสนอเกี่ยวกับขอบเขตของงานการใช้หลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วยงาน 4 ด้านดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการ การจัดแผนการสอน การจัดครูเข้าสอน

2. การบริการหลักสูตร ประกอบด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับ การเตรียมเอกสารหลักสูตร การบริการเอกสารหลักสูตร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน การบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

3. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

4. การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยการพัฒนาบุคลากร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร การจัดสิ่งสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (2528 : 40) ได้กำหนดขอบข่ายงานหลักสูตรไว้ว่า งานหลักสูตร หมายถึง งานจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดกลุ่มนักเรียนนักศึกษา การจัดตารางสอน การกำหนดแบบเรียน การนิเทศ การวัดผล และการพัฒนาบุคลากรประจำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 184-191) ได้กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุผลนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรดังนี้

1. การเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรว่า จุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนมีเป้าประสงค์คืออะไรสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนเพียงไร โรงเรียนมีความพร้อมต่อการนำหลักสูตรมาปรับใช้อย่างไรบ้าง วัสดุประกอบหลักสูตรและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมามีส่วนช่วยในการพัฒนาหลักสูตรนี้ จะจัดหาได้อย่างไรและโดยวิธีใด งบประมาณและอาคารสถานที่เพียงพอหรือไม่ การเตรียมบุคลากรเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจะทำโดยวิธีใด การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่อย่างละเอียดรอบคอบและมีขั้นตอนจะทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุจุดมุ่งหมายได้ง่าย

2. การเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ครูได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาของหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในห้องเรียนโดยการสร้างกำหนดการสอน ประมวลการสอน การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนและทดลองสอนเพื่อแก้ไขปรับปรุง หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแล้วผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคอยดูแลนิเทศและบริการครูอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับใช้หลักสูตร

3. การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้น ตัวครูจะต้องมองเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ครูจะต้องก้าวให้ทันกับเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะครูจะเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสและมีส่วนร่วมในชีวิตสังคมปัจจุบันมากที่สุด ฉะนั้นการคัดเลือกและจัดครูเข้าสอน จะต้องมีการระมัดระวังแม้ว่าครูจะผ่านการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรมาแล้วก็ตาม

4. การจัดตารางสอน ในการจัดตารางสอนควรคำนึงถึงการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ไม่ควรใช้เวลาเท่า ๆ กัน ระดับความยากง่ายของการเรียนรู้ย่อมแตกต่างกัน ช่วงการเรียนรู้จะต้องเป็นไปเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน และเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนและรวมถึงอัตรเวลาเรียนในแต่ละภาคการศึกษาและรอบปีการศึกษา ตลอดจนชั่วโมงสอนของครูนอก

5. จากนี้การใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน โรงฝึกงาน ห้องทดลอง จะต้องมีการใช้ตลอดเวลาจึงจะถือว่าการใช้อาคารสถานที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การจัดทำกำหนดการสอน ประมวลการสอน แผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียนและสื่อการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องจัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

7. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรหลักการประชาสัมพันธ์แก่นักเรียน ครู และผู้บริหาร โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

8. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และการเลือกโครงการเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เช่น การจัดสภาพห้องเรียน โรงฝึกงาน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาอื่น ๆ ด้วย การจัดสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน เช่น การฝึกงานในสถานประกอบการ

9. การประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร เป็นสิ่งที่สำคัญและจะต้องกระทำเป็นขั้นตอน ถ้าจุดมุ่งหมายของการใช้หลักสูตรกำหนดไว้อย่างชัดเจน การประเมินเพื่อปรับปรุงก็จะกระทำได้ง่ายและทราบว่าการปรับปรุงควรจะเริ่มที่ใดบ้าง วิธีการทำนั้นจะทำอย่างไร การประเมินหลักสูตรควรจะคำนึงถึงการประเมินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2.2.1.3 การวางแผนการใช้หลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) ได้กล่าวถึง การเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร ใหม่ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียนจะต้องศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรว่าจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนครั้งนี้ มีเป้าประสงค์ที่แท้จริงคืออะไร และสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนเพียงไร ทางโรงเรียนมีความพร้อมต่อการนำหลักสูตรมาปรับใช้อย่างไรบ้าง วัสดุประกอบหลักสูตรและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนาหลักสูตรนี้จะจัดหาได้อย่างไร และโดยวิธีใด งบประมาณและอาคารสถานที่เพียงพอหรือไม่การเตรียมบุคลากรเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจะทำโดยวิธีใด การวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรใหม่อย่างรอบคอบและมีขั้นตอนจะทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุจุดมุ่งหมายได้ง่าย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61) ได้กล่าวว่า การวางแผนการใช้หลักสูตรเป็น การเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจะเป็น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์ การเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61) ได้กล่าวถึง การประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร นับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา จะต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากน้อยบ้างในลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ก็เพราะการจัดหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่าง ไม่เฉพาะการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น การประชาสัมพันธ์ จะเริ่มต้นตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรต้นแบบเป็นระยะว่าได้ดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักวิทยบริการฯ_ศรีของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา

เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง การประชาสัมพันธ์ทำได้หลายรูปแบบ เช่น การออกแผ่นปลิว บทความในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การเลือกใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย งบประมาณที่มีอยู่ตลอดจนเวลาและโอกาส การประชาสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์ก็เพื่อให้เกิดการยอมรับ ในหลักสูตรให้บุคคลเข้าใจบทบาทหน้าที่ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับการเรียนการสอน

ธำรง บัวศรี (2531 : 267) ได้กล่าวถึงการเตรียมครูหรือผู้สอนนับได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุด ที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้ที่นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริง ๆ ดังนั้นก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูให้พร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะในการใช้หลักสูตรและเจตคติอันพึงมีต่อหลักสูตร ในด้านความรู้ความเข้าใจให้มีความหมายครอบคลุมตั้งแต่นโยบาย จุดมุ่งหมายของการศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรสำหรับทักษะในการใช้หลักสูตรนอกจากจะต้องมีทักษะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้แล้ว ยังจะต้องมีความเข้าใจในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้วย ในขณะเดียวกันก็จะต้องทำความเข้าใจให้ผู้สอน มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร ให้เห็นว่าเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของการศึกษาและสามารถตอบสนองนโยบายการศึกษาได้ การมีเจตนาที่ดีต่อหลักสูตรจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้สอนมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของคนอีกคนหนึ่ง

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 144-145) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่หลัก คือ การสอน ซึ่งจะต้องใช้หลักสูตรประกอบการเรียนการสอน การทำแผนการสอนหรือกำหนดการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง และมีความสำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติโดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้กระจ่างและประชุมวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในแต่ละวิชา ตลอดจนพิจารณาวางแผนการใช้แผนการสอนให้เหมาะสม

2. ทำความรู้จักผู้เรียนและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความรู้ความสามารถ ปัญหาของผู้เรียน เพื่อหาทางพัฒนาผู้เรียนทั้งชั้นและรายบุคคล

3. ศึกษาแผนการสอน คู่มือครูให้เข้าใจอย่างแจ่มชัดก่อนทำการสอน

4. จัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนการสอน และเตรียมสื่อการสอนที่จะใช้แต่ละครั้งก่อนทำการสอน

5. ศึกษาและลงมือปฏิบัติการสอนด้วยกลวิธีหลากหลายให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟังและการอ่านเพียงอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43338

6. พัฒนาวิธีจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเหมาะสมตามเจตนารมย์ของหลักสูตร

7. จัดสอนซ่อมเสริมแก่ผู้เรียนที่มีความจำเป็นต้องเรียน

8. ตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ โดยใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อหาทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

9. ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียนและผู้เรียน

วิชัย ดิสสระ (2535 : 100) ได้กล่าวไว้ว่า ครูอาจารย์เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะนำหลักสูตรไปใช้ภายในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจะมีคุณภาพหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากกระบวนการผลิตของสถาบันการฝึกหัดครูต่าง ๆ ซึ่งหลักสูตรและกระบวนการผลิตครูในปัจจุบันต่างก็ตระหนักถึงสมรรถภาพด้านความรู้ สมรรถภาพด้านเทคนิควิธีและสมรรถภาพด้านคุณลักษณะและเจตคติ โดยเน้นการปฏิบัติจริงเป็นหลักอยู่แล้ว ความสงสัยในแง่ของความสามารถของครูนั้นจึงแทบจะไม่มีเหลือ แต่ว่าเป็นครูแล้วจะนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูจำเป็นจะต้องทำแผนการเรียนการสอน หรือแผนกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในคู่มือหลักสูตรของโรงเรียนและประสบการณ์ในการสอนของครูที่ผ่านมาเป็นเครื่องกำหนดให้มีทางเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ ทาง คุณลักษณะของแผนการเรียนการสอนที่ดีควรมีดังนี้

1. มีทางให้ครูเลือกวิธีการได้หลายทาง ทั้งระยะสั้น ระยะยาว
2. มีคำอธิบายกระบวนการเรียนการสอน และขั้นตอนในการนำไปใช้อย่างละเอียดและชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง
3. มีหนังสืออ้างอิงและค้นคว้าเพิ่มได้
4. มีข้อแนะนำสำหรับที่ครูและนักเรียนจะทำงานร่วมกันได้
5. มีข้อแนะนำที่ครูจะมาสอนแทนได้
6. ตัวอย่างประกอบที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า กิจกรรมที่ปฏิบัตินั้นมีผลต่อการเรียนการสอนมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) กล่าวถึงการเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ โรงเรียนควรจัดอบรมในรูปเชิงปฏิบัติการให้ครูได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาของหลักสูตรและนำหลักสูตรไปปรับใช้ในห้องเรียน โดยการสร้างกำหนดการสอน ประมวลการสอน การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนและทดลองสอนเพื่อแก้ไขปรับปรุง หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคอยดูแลนิเทศและบริการครูอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

สรุปได้ว่า การวางแผนการใช้หลักสูตร หมายถึง การเตรียมการก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ด้วยการวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น การเตรียมครูอาจารย์ การเตรียมจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตร การจัดเตรียมงบประมาณ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อชี้แจงให้ครูอาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนทราบ

2.2.1.4 การจัดครูเข้าสอน

การจัดครูเข้าสอน ควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิ ทักษะและมีความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นตัวครูจะต้องมองเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ครูจะต้องก้าวให้ทันกับเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะครูจะเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสและมีส่วนร่วมในชีวิตสังคมปัจจุบันมากที่สุด ฉะนั้นการคัดเลือกและจัดครูเข้าสอนจะต้องมีการระมัดระวังแม้ว่าครูจะผ่านการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรมาแล้วก็ตาม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 189) ได้กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอนว่าเป็นงานของฝ่ายวิชาการ การพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น การดำเนินงานของการจัดครู อาจารย์ เข้าสอนมีดังนี้

1. การสำรวจความพร้อมของบุคลากรด้านครู-อาจารย์ก่อนเปิดหลักสูตรใหม่หรือเปิดแผนการสอนเพิ่ม
2. สำรวจภาระงานของครู-อาจารย์
3. สำรวจคุณสมบัติของครู-อาจารย์ เช่น วุฒิ ประสบการณ์ความชำนาญ ในด้านการสอนแต่ละวิชา
4. จัดความพร้อมของครู เช่น ความถนัด ความต้องการในการสอน
5. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครู-อาจารย์
6. การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนแทนเมื่อครู-อาจารย์ ไม่มาสอน

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 4-5) กล่าวไว้ว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษาหรือฝ่ายวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย จำนวนครูเพียงพอหรือไม่ เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ใช้ศักยภาพของเขาที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด การจัดครูอาจารย์เข้าสอน ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบการจัด ครูอาจารย์เข้าสอนโดยตรง ผู้บริหารจะต้องสามารถจัดครู-อาจารย์เข้าสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถความสนใจและประสบการณ์ ในการจัดครู-อาจารย์เข้าสอนผู้บริหารจะต้องมีข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับครูอาจารย์ ว่าครูแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและประสบการณ์เป็นอย่างไร เพื่อจะได้จัดให้เข้าสอนในแต่ละชั้นแต่ละวิชาได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนมากที่สุด วิธีการที่จะให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครูแต่ละคนภายในโรงเรียนอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

1. สำรวจความพร้อมครู มีหลายวิธีที่เหมาะสมและได้ผลรวดเร็ว ได้แก่ แบบสอบถาม หรือสำรวจความพร้อมของครู ซึ่งโรงเรียนอาจสร้างขึ้นเองโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสำรวจด้านความพร้อมของครู กับการเปิดแผนการเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งศึกษาได้จาก ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน รวมทั้งบุคลิกภาพ อุปนิสัย เป็นต้น เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็นำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนแล้วจัดครูเข้าสอนให้สอดคล้องกับความพร้อมด้านอื่น ๆ ด้วย

2. การจัดครูเข้าสอนตามรายวิชาในแผนการเรียน ซึ่งอาศัยข้อมูลจากการสำรวจความพร้อมของครู ดังนี้ เลขา คมเศวต (2537 : 22-23)

2.1 จัดตามวิชาเอกที่เรียนมา

2.2 จัดตามวิชาโทที่เรียนมา

2.3 จัดให้สอนตามรายวิชาที่สนใจ

2.4 จัดให้สอนตามรายวิชาที่มีประสบการณ์

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 23) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนนั้น ผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียดพอสมควร สิ่งที่ผู้บริหารควรกระทำก็คือพยายามศึกษาจากทะเบียนประวัติที่มีอยู่เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ปฏิบัติงานตรงกับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตรงกับพื้นฐานความรู้หรือคุณวุฒิที่มีอยู่แล้ว

สงัด อุทรานันท์ (2527 : 264) กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอน โดยทั่วไปจะเป็นงานของหัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละแห่ง การจัดครูเข้าสอนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคนมีโอกาสได้ใช้ศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์ต่อการใช้หลักสูตรให้มากที่สุด

สุภางค์ ศรอินทร์ (2538 : 34-35) กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีรายวิชาประกอบด้วยวิชาสามัญและวิชาชีพ การจัดครูเข้าสอนควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิและความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน ได้แก่ หมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย สังคม สุขศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ให้จัดครูในหมวดนั้น ๆ เข้าสอน เช่น กลุ่มวิชาภาษาไทย ให้จัดครูภาษาไทยเข้าสอน กลุ่มวิทยาศาสตร์ก็จัดครูวิทยาศาสตร์เข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาชีพ ในแต่ละประเภทวิชาจะประกอบด้วย กลุ่มวิชาชีพหรือสาขาหลากหลาย การจัดครูเข้าสอนในกลุ่มวิชาชีพหรือสาขาใด ต้องจัดครูที่มีคุณวุฒิและทักษะตรง

ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

ตามรายวิชาหรือสาขานั้น เช่น กลุ่มช่างกลโรงงาน ให้จัดครูที่มีคุณวุฒิความรู้ทางด้านช่างกลโรงงานเข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาชีพเลือก ถ้านักเรียนเลือกรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพใด ๆ ก็ให้จัดครูผู้สอนที่มีวุฒิในรายวิชาชีพนั้น ๆ เข้าสอน เช่น นักเรียนพาณิชยกรรมกลุ่มวิชาการบัญชีเลือกเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น จากกลุ่มวิชาการสื่อสารธุรกิจ ให้จัดครูที่มีความรู้ทางด้านภาษาญี่ปุ่นเข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นกลุ่มวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียนจากรายวิชาชีพหรือวิชาใดนอกจากวิชาชีพ ได้ตามความสนใจและความต้องการ การจัดครูเข้าสอนจะต้องจัดครูที่มีประสบการณ์เข้าสอน เช่น รายวิชาพระพุทธศาสนา อาจนิมนต์พระมาช่วยสอนก็ได้

สรุปได้ว่า การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาหนึ่ง ๆ นั้น โรงเรียนจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของครู-อาจารย์ผู้สอนโดยโรงเรียนอาจจะพิจารณาจาก ความรู้ความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ความถนัด สติปัญญา ประสบการณ์ของครู-อาจารย์ผู้สอนแต่ละคนอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจะจัดให้เข้าสอนในแต่ละชั้นแต่ละวิชาได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.2.2 การบริการหลักสูตร

2.2.2.1 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในที่นี้หมายถึงการจัดหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนการสอน วัสดุฝึก อาคารสถานที่ การจัดสรรงบประมาณ เป็นต้น

ภิญโญ สาธร (2527 : 247-248) ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุทุกชนิดที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ รูปภาพ แผนที่ ลูกโลก แผนภูมิ รูปหุ่นเหมือนของจริง วิทยุโทรทัศน์ เครื่องอัดและเครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องสอน (Teaching machine) เครื่องคิดเลข เครื่องคอมพิวเตอร์ กระดานดำ ชอล์ก ปากกา ดินสอ ยางลบและวัสดุอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทุกชนิด

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 161) กล่าวสรุปไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนหรือการสอนของครูให้ดีขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนการสอน

2. สื่อที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์มสตริป เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ห้ามนำไปใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 28) กล่าวถึงวิธีการที่ผู้บริหารน่าจะนำมาปฏิบัติในเรื่องสื่อการเรียนการสอนไว้ พอสรุปได้ว่าจะต้องจัดทำบัญชีสิ่งที่มีอยู่แล้ว แล้วสำรวจความต้องการของครู-อาจารย์ จัดประชุมครู-อาจารย์ เพื่อวางแผนในการจัดซื้อจัดหา จัดอบรมครู-อาจารย์ในเชิงปฏิบัติการ ผลิตและการใช้การดูแลเอาใจใส่ การติดตามและประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 5) กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ได้แก่ สิ่งที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวกและช่วยเหลือครู-อาจารย์ให้สามารถใช้หลักสูตรหรือสอนแต่ละวิชาได้ถูกต้อง

ธำรง บัวศรี (2531 : 270) ได้กล่าวถึง การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ว่า ในหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ ๆ หลายอย่าง ดังนั้นจะต้องมีการจัดหาไว้ให้พร้อมถ้าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ เช่น ห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกงานตามหลักสูตรวิชาชีพ ก็จำเป็นจัดทำไว้ล่วงหน้าก่อนนำเอาหลักสูตรไปใช้ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้บริหารของหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องวางแผนและดำเนินการอย่างไรก็ตามการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ควรคำนึงถึงสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษาตั้งอยู่ เป็นต้นว่า มีน้ำประปา ไฟฟ้า หรือไม่คุณภาพของครูเป็นอย่างไร มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษหรือไม่ ฯลฯ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) ได้กล่าวถึงการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ไว้ว่า การจัดทำการสอน ประมวลการสอน แผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียน และสื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจัดทำ โดยเฉพาะแผนการสอนจะช่วยให้ครูเห็นแนวทางว่าจะเลือกกิจกรรมอะไรให้กับเด็กและกิจกรรมอะไรที่เด็กอยากเรียน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนควรจะร่วมกันทำเพราะจะเป็นการประหยัดแรงงาน งบประมาณและครอบคลุมเนื้อหาสาระมากกว่า และที่สำคัญคือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถความสนใจและตรงกับความต้องการของชุมชน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเรียนรู้ของเด็กไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็จะเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เช่นกันสำหรับในด้านสื่อการเรียนการสอน ในปัจจุบันถือได้ว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อการเลือกและดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน นักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเวศ ยอดยิ่ง (2536 : 2-3) ได้กล่าวว่าสื่อการสอน หมายถึง วัสดุ เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่ผู้สอนนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณค่าของสื่อการสอนมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้นเพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนแก่ผู้เรียน
2. ช่วยให้เรียนรู้ได้ปริมาณมากขึ้นในปริมาณที่รวดเร็ว
3. ช่วยให้เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำ ประทับความรู้สึกและทำอะไรได้รวดเร็วดีขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมการคิด การแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอน
6. ช่วยให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากโดยใช้สื่อการสอนเข้าช่วย
7. ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจและได้รับการยอมรับจากผู้เรียนมากขึ้น
8. ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน
9. ถ้าใช้สื่อสอนอยู่เป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ปรารถนาได้
10. ช่วยเร่งเร้ายั่วยุให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 244) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึง สิ่งที่นำความรู้ไปสู่ผู้เรียน อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์หรือไม่ใช้สิ่งพิมพ์ก็ได้ สื่อการสอนที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็คือ สื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ (Audio – Visual Aids) หมายรวมถึงวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และวิธีการทางโสตทัศนูปกรณ์ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวิธีการที่ครู-อาจารย์ เลือกมาและวางแผนใช้รวมเข้าไปในเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับความต้องการ ระดับชั้น สติปัญญา และความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ ๆ การจัดหาไว้พร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เช่น แผ่นใส เทป ตลอดจนอุปกรณ์ในการใช้สื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงสภาพของสถานศึกษา เช่น ห้องที่จะใช้สื่อ ความสามารถของครูผู้สอน

วิจิตร ติจันทึก (2537 : 23) ได้กล่าวถึงการบริหารงานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ควรมีดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดหาให้มีใช้อย่างเพียงพอ
2. ส่งเสริมให้ครูได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนได้คิดค้น ผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใช้ให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้นำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ควบคุมดูแลให้สื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

5. ให้การนิเทศ แนะนำ หรือฝึกอบรมแก่ครูในโรงเรียน ให้สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักสูตร

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะและกิจกรรมในการเรียนการสอน ทั้งยังมีส่วนสัมพันธ์กับการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกด้านเพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนแก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ

ในด้านวัสดุอุปกรณ์ วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 51) ได้กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือนับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการอาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพให้คนสามารถปฏิบัติงานได้พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีความสำคัญทัดเทียมกับด้านพุทธิพิสัย หรือบางกรณีอาจสำคัญมากกว่า ชั่วโมงการฝึกปฏิบัติต้องใช้เวลานาน วัสดุเครื่องจักร เครื่องมือจะต้องมีความพร้อมและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าฝึก ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่จัดอาชีวศึกษาอย่างได้ผลนั้น จำเป็นจะต้องลงทุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงมาก การจัดการศึกษาจึงจะบรรลุผลดังความมุ่งหวังที่ตั้งไว้

กรมอาชีวศึกษา (2540 : 2-4) กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้วัสดุไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต (ส.ผ.1) ว่าใช้วัสดุในการสอนวิชาใดหรือทำโครงการอะไร มีผลผลิตหรือไม่ ให้หัวหน้าแผนกวิชาช่าง 1 ชุด และให้เจ้าหน้าที่ฝ่าย 1 ชุด

ขั้นที่ 2 เมื่อได้รับแจ้งว่าได้วัสดุตามต้องการแล้วจากพัสดุกลาง เจ้าของโครงการจะต้องเขียนใบเบิก เพื่อนำวัสดุฝึกนั้นออกมาใช้งาน โดยเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 2 (ส.ผ.2)

ขั้นที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นโครงการหรือสิ้นภาคเรียน ครูผู้สอนต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับวัสดุนั้นตามแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 5 (ส.ผ.5) เพื่อเสนอให้หัวหน้างานผลิตผลของวิทยาลัยและเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 8 (ส.ผ.8) รายงานกรมอาชีวศึกษา

ขั้นสุดท้าย ถ้าต้องการเลิกผลิตผลที่ทำสำเร็จแล้วมาใช้ในการเรียนการสอนต้องลงทะเบียนครุภัณฑ์ให้เรียบร้อยก่อนเบิกนำมาใช้

ปัญญคุณ รัตนเสถียร (2532 : 70) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น วิชาช่างเดินสายไฟในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า มีปัญหามากในการจัดวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงานไว้อย่างเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน การบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือให้อยู่ในสภาพการใช้งานได้ดี ในงานการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ไม่เหมาะสมจะนำมาใช้กับการเรียนการสอนทางวิชาอุตสาหกรรม จึงไม่สามารถนำมาใช้ได้ในงานการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการฝึกงานไว้เหมาะสมกับจำนวน

นักเรียน ปัญหาด้านเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในระบบการจัดซื้อหาวัสดุฝึก ทำให้นักเรียนฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ส่วนปัญหาด้านการบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือให้อยู่ในสภาพการใช้งานได้ดีนั้น ปัญหานี้อาจเนื่องมาจากแผนการเรียนและเงื่อนไขการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนลงปฏิบัติมากติดต่อกันไปตลอด จะไม่มีเวลาที่จะซ่อมบำรุงรักษา และขาดแคลนงบประมาณในการซ่อมแซมบำรุงรักษา อะไหล่แต่ละชิ้น ไม่สามารถที่จะซื้อเก็บไว้ได้ ฉะนั้นเครื่องมือเครื่องจักรชำรุดจึงสร้างปัญหามากต้องเสียเวลาในการจัดซื้ออีกทั้งราคาแพง

สำหรับในด้านอาคารสถานที่ การบริการห้องสมุด ด้านงบประมาณ รวมถึงความสะดวกสบายทางกายภาพนั้น ชลิต พุทธรักษา (2526 : 117-119) ได้ให้ความหมายการบริหารอาคารสถานที่ว่า หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่เท่าที่มีอยู่จัดการดำเนินงานอาคารสถานที่ให้ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และได้พิจารณาแยกอาคารสถานที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพิเศษ
2. อาคารประกอบ
3. บริเวณโรงเรียน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 190) กล่าวไว้ว่า การจัดอาคารสถานที่เป็นการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับการวางแผนดูแล บำรุงรักษา พัฒนาอาคารสถานที่ต่าง ๆ และบริเวณของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่สวยงาม และเหมาะสมกับสภาพการใช้อยู่เสมอ

ในด้านงบประมาณ นิพนธ์ ภูริฉาย (2528 : 27) กล่าวไว้ว่า การจัดสรรงบประมาณเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการบริหารหลักสูตรโดยผู้บริหารต้องคำนึงถึง การสำรวจข้อมูลความต้องการในการใช้งบประมาณ ระบบการจัดสรรงบประมาณ จุดประสงค์และนโยบายของโรงเรียนและการประเมินผลการใช้งบประมาณ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2528 : 94) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนเพื่อจัดสถานที่อำนวยประโยชน์อื่น ๆ ในโรงเรียนมีความมุ่งประสงค์ ทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตรกับทั้งมุ่งสนองความสะดวกและความต้องการของนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนด้วย สถานที่อำนวยประโยชน์ดังกล่าวที่จะนำมากล่าวในที่นี้ได้แก่

1. หอประชุม
2. โรงอาหารและที่จัดเตรียมอาหาร
3. ที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียน
4. สิ่งอำนวยประโยชน์ของครู
5. สำนักงานของผู้บริหารโรงเรียน
6. ศูนย์ให้คำปรึกษาและแนะแนว
7. ห้องพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดบริการเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ วัสดุฝึก สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ เพื่อให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.2.2.2 การฝึกงาน

การฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติในหลักสูตรอาชีวศึกษา ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าการฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติ จะเป็นสิ่งที่ชี้หรือบอกอนาคตของนักเรียนว่าเมื่อจบหลักสูตรแล้ว จะสามารถเข้าทำงานที่สถานประกอบการได้หรือไม่ โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ได้กล่าวถึงการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการเรียนด้วย โดยกล่าวไว้ว่า ให้นักเรียนทุกคนฝึกงานหรือฝึกภาคสนามในแหล่งวิทยาการ หรือสถานประกอบการ หรือสถานประกอบการอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 360 คาบเรียน หรือ 1 ภาคเรียน และการประเมินผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 8-9) ได้เสนอแนะขั้นตอนของการดำเนินการฝึกงานไว้ 3 ขั้นตอน พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นที่หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาประสานงานกับหัวหน้าแผนกวิชา ในการจัดทำโครงการเสนอลำดับขั้น โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่และวงเงินค่าใช้จ่าย สำหรับครู-อาจารย์ที่ออกนิเทศการฝึกงาน ตลอดจนกำหนดวิธีการดำเนินงานตามโครงการได้แก่

1.1 ทำหนังสือของสถานศึกษาขอความร่วมมือไปยังแหล่งวิทยาการหรือสถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระต่าง ๆ

1.2 ส่งหนังสือติดต่อพร้อมโครงการฝึกงานไปยังสถานที่ฝึกงาน

1.3 เมื่อได้รับหนังสือตอบรับจากสถานที่ฝึกงานแล้ว จะต้องแบ่งกลุ่มและเลือกตัวบุคคลส่งไปยังสถานที่ฝึกงาน

1.4 ประชุมครู-อาจารย์ เพื่อแบ่งหน้าที่และจัดสายนิเทศการฝึกงานแล้วออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นทางการต่อไป

1.5 ทำหนังสือส่งตัวนักเรียน หนังสือแจ้งผู้ปกครองและหนังสือแจ้งรายชื่อนักเรียนให้หน่วยงานทราบ

2. ขั้นดำเนินการ ได้แก่ การปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ควรเป็นผู้ให้โอวาทแก่นักเรียน หัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชาการเป็นผู้ชี้แจงแนะนำทาง ในการวางตัวในการทำงานในเรื่องต่อไปนี้

2.1.1 การแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 การรายงานตัว

2.1.3 การลงเวลาทำงานประจำวัน

2.1.4 การประเมินผลการปฏิบัติงานและการนิเทศ

2.1.5 กิริยามารยาทขณะปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน

2.1.6 เรื่องอื่น ๆ ที่ควรทราบ

2.2 วันปฐมนิเทศให้มอบหนังสือส่งตัวบัญชีลงเวลาทำงานของนักเรียนแบบประเมินผลการฝึกงาน เพื่อให้นักเรียนนำไปมอบให้กับหัวหน้าหน่วยงานที่ไปฝึกงาน

2.3 ขณะฝึกงาน คณะอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์นิเทศ การฝึกงานจะต้องออกไปเยี่ยมเยียน และเข้าพบหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบการฝึกงานของนักเรียนเพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการฝึกงาน และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อประเมินผลต่อไป

3. ขั้นแสร็จการฝึกงาน เมื่อนักเรียนได้ฝึกงานจนครบกำหนดแล้วสถานศึกษาจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1 ทำหนังสือขอบคุณหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์รับนักเรียนฝึกงาน จะต้องทำการประเมินผลการ

3.2 ฝึกงาน โดยการสังเกตและประเมินค่าจากแบบประเมิน

3.3 สรุปผลการประเมินซึ่งมีอยู่ 4 อันดับ คือ พอใจมาก พอใจ ไม่พอใจ และ ต้องปรับปรุง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 64) การเรียนในด้านวิชาชีพจำเป็นต้องมีสถานที่ที่เป็นการฝึกทักษะปฏิบัติ และการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง การเตรียมสถานที่ฝึกงานไว้พร้อม จะช่วยให้การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรได้สะดวกและมีคุณภาพ การฝึกงานมี 2 ลักษณะ คือ การฝึกภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือเข้าฝึกงานในระบบที่เรียกว่า โรงเรียนโรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานที่เป็นอยู่จริงด้วยวิธีดังกล่าว ที่จะทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น

รวีวรรณ ชินตระกูล (2535 : 86) กล่าวถึงการส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการไว้ว่า การฝึกงานเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษาได้สัมผัสกับลักษณะการทำงานจากสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้ได้ประสบการณ์ตรงที่เป็นพื้นฐานในการเตรียมตัวเข้าสู่งานอาชีพได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพเมื่อจบการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรในสถานประกอบการด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2528 : 20) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกงานไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และสนับสนุนการที่มีงานทำ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการทำงาน และการจัดการด้านธุรกิจ
3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาในการพัฒนางานอาชีพ
4. เพื่อสำรวจความพร้อมของนักเรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม และทักษะก่อนการประกอบอาชีพ และได้รู้จักปรับตัวในด้านสังคมเมื่อเข้าทำงาน
5. เพื่อเป็นทักษะในงานอาชีพ และมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงาน
6. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกงานมาพัฒนา การเรียนการสอนวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ

วิรัช กมุทมาศและคนอื่น ๆ (2522 : 36) กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกงานว่าการเรียนวิชาชีพผู้บริหารจึงควรใช้การฝึกงานให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด การศึกษาและการฝึกงานนอกสถานที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 135-136) ได้กล่าวถึง การฝึกงานในสถานศึกษาจะเน้นที่ทักษะพื้นฐาน และการฝึกทักษะวิชาชีพเฉพาะสาขา ซึ่งการฝึกทั้งสองลักษณะนี้จะเป็นการฝึกตามใบงานที่เรียนรู้ทักษะเป็นขั้น ๆ จากง่ายไปยาก ส่วนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือการฝึกปฏิบัติงานจริงนอกเหนือจากการฝึกตามใบงานนั้น สถานศึกษาบางแห่งอาจจัดในสถานศึกษาโดยการรับงานจริงจากภายนอกมาทำในรูปของงานค้า หรืองานบริการในสถานศึกษาบางแห่ง ก็อาจจัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานจริงในสถานประกอบการ ภายหลังจากที่นักศึกษานั้นได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาเฉพาะสาขาแล้ว การจัดฝึกงานในสถานศึกษาช่างอุตสาหกรรมนั้นมีสถานที่ฝึกงานหลายลักษณะเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. โรงฝึกงาน ตามหลักการทางการอาชีวศึกษานั้น เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฝึกงานควรมีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ที่มีใช้อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม นักศึกษาจะได้ฝึกปฏิบัติภายใต้การสอน แนะนำอย่างใกล้ชิดจากครูที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี ชิ้นงานที่ผลิตได้บางลักษณะสามารถนำไปจำหน่ายเพื่อหารายได้ได้

2. ห้องประลอง กระบวนการและสภาพการเรียนรู้ในห้องประลองนั้นจะใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำลองสถานการณ์เรียนรู้สำคัญซึ่งไม่อาจแสดงในโรงฝึกงาน ในโรงงานจริงหรือในห้องเรียนได้ การเรียนในห้องประลองจะทำให้สามารถสังเกตกระบวนการ และสภาพนั้น ๆ ได้เป็นขั้นเป็นตอน เช่น การสาธิตและอธิบายลักษณะการทำงานของเครื่องจักร การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ การทดสอบทฤษฎีทางเคมี ปกติแล้วห้องประลองจะใช้สำหรับงานที่สำคัญ แต่จะไม่ใช้กับงานพื้นฐานที่ใช้ทักษะ

3. ห้องออกแบบ ห้องเขียนแบบ การเรียนรู้ทางวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมนั้น วิชาเขียนแบบจะมีความสำคัญมาก ถ้าต้องการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาเขียนแบบ ควรจัดห้องเขียนแบบเป็นสัดส่วน พร้อมทั้งมีเครื่องมือให้ครบสมบูรณ์คล้ายกับสำนักงานออกแบบเขียนแบบทั่ว ๆ ไป

นอกจากนี้ได้กล่าวถึง หลักในการจัดฝึกงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการว่าควรมีลักษณะ ดังนี้

1. การเรียนการสอนในโรงเรียนต้องประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 ความรู้พื้นฐานด้านแนวความคิด ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเตรียมนักเรียนเพื่อประกอบอาชีพ

1.2 ความรู้ แนวความคิด ทักษะ และเจตคติที่ดีของนักเรียนแต่ละคนที่ควรจะมีพิเศษต่อการฝึกงานอาชีพ และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพในอนาคต

2. เลือกสถานที่ฝึกงานหรือฝึกอาชีพ ซึ่งตามปกติแล้วควรจะมีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านอุตสาหกรรมและหน่วยงานของรัฐบาลช่วยเหลือ และให้คำแนะนำด้านประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะจัดให้นักเรียนเพื่อสร้างความสามารถในการประกอบอาชีพต่อไป

3. นักศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ตามจุดมุ่งหมายของวิชาอาชีพคือการเตรียมนักเรียนเพื่อประกอบอาชีพ

4. จัดเตรียมรายวิชาต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาความรู้ด้านอาชีพ ทักษะ แนวคิด ตลอดจนเจตคติที่จำเป็นสำหรับนักเรียนก่อนที่จะออกไปฝึกงานอาชีพ

5. การวางแผนการฝึกงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยการเขียนเป็นโครงการหรือคู่มือเพื่อเป็นการชี้แนะว่านักเรียนควรจะได้เรียนรู้ทักษะอะไร ที่ไหน เมื่อไร กับใคร เป็นต้น การวางแผนดังกล่าวอาจจะได้มาจากการวิเคราะห์ลักษณะงาน ผู้รับผิดชอบและหน้าที่ผู้เข้ารับการปฏิบัติ เป็นต้น

6. จัดการนิเทศการฝึกอาชีพอย่างเพียงพอ ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องเกี่ยวกับบุคลากรที่มีส่วนรับผิดชอบในโครงการฝึกอาชีพ เช่น นายช้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและอาจารย์นิเทศ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

7. กำหนดคุณสมบัติผู้ที่ทำหน้าที่ในการประสานงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมีคุณสมบัติอย่างเพียงพอในด้านความรู้ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการวิชาอาชีพตลอดจนประสบการณ์ในการทำงานตามสาขาอุตสาหกรรม

8. จัดเวลาในการประสานงานอย่างเพียงพอ โดยคำนึงถึงจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและบริเวณที่ตั้งของสถานที่ฝึกงาน เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่ประสานงานสามารถดำเนินการบริหารการจัดการและการปรับปรุงการฝึกอาชีพได้อย่างเต็มที่

9. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพราะในการเรียนการสอนนั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียน

10. กำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายด้านวิชาอาชีพของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับโครงการฝึกอาชีพที่กำหนดไว้ เพราะการดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นต่อสถานประกอบการ ความรับผิดชอบและหน้าที่ของผู้ประสานงาน

11. มีการจดบันทึกหรือทะเบียนบันทึก เกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพที่มีระบบระเบียบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรจะมีข้อมูลเป็นระเบียนสะสม เพื่อติดตามผลความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึก

12. ควรรับผังความคิดเห็นและปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการ ซึ่งอาจจะได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ปกครองนักเรียน และตัวแทนของสถานศึกษาในการบริหารและการประสานงาน

ในการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดส่งนักศึกษาฝึกงาน ในสถานประกอบการอาจพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

1. สถานประกอบการไม่ควรอยู่ห่างไกลสถานศึกษามากนัก
2. งานที่ให้ฝึกควรสอดคล้องกับวิชาชีพนั้น
3. ระยะเวลาในการฝึกงานไม่ควรจำกัดแน่นอน ควรยืดหยุ่นตามลักษณะงานที่ฝึก
4. ความปลอดภัยสูง และมีผู้ควบคุมอย่างใกล้ชิด
5. ควรให้ผู้ชำนาญงานเป็นผู้ตรวจสอบงานเท่านั้น

สรุปได้ว่า การฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติ จะกระทำเฉพาะสถานศึกษาเพียงอย่างเดียวย่อมจะไม่ประสบผลสำเร็จ นักเรียนจะมองสภาพการทำงานจริง ๆ ไม่ออกสถานศึกษาจะต้องจัดแผนการเรียนและการฝึกงาน ให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของผู้เรียนเป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งการฝึกงานแบ่งออกเป็น 1 แบบ คือ ฝึกงานในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการ การฝึกงานในสถานศึกษาจะต้องมีโรงฝึกงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ อย่างเพียงพอกับนักเรียนที่เข้าฝึกงาน

2.2.3 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.2.3.1 การประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่สำคัญอีกกระบวนการหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ เนื่องจากทำให้ทราบถึงผลของการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนความพยายามในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 140) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลดังต่อไปนี้ การวัดผล หมายถึงกระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งอันมีความหมายแทนขนาด สมรรถภาพ นามธรรม ที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในงานถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือกระตุ้น ก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานใด ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูนำทุก ๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครูนำผลจากการวัดผลเหล่านั้นมารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัยตีราคาคุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำสมควรสอบได้หรือสอบตก

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้ การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุ สิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัด เช่น การวัดความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ ผลที่ได้จากการวัด จะเป็นจำนวนตัวเลขเป็นการวัดเชิงประเมิน การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสิน เกี่ยวกับคุณภาพความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่จะได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น จากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ

2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อจะใช้เป็นแนวทางหรือหลักในการพิจารณาว่า เก่ง-อ่อน พอใจ-ไม่พอใจ ผ่าน-ไม่ผ่าน โดยนำผลที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การตัดสินใจเป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 200) ได้อธิบายความจำเป็นของการบริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน และผลการสอนของครู

เอกสารนี้เป็นสิทธิ์ของ... ห้ามมิให้ทำซ้ำ ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น และจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ

3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ

4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตร เมื่อจบการศึกษาแล้ว

5. เพื่อสถิติอื่น ๆ ทางการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199-200) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการวัดผลและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และได้สรุปประโยชน์ของการวัดผลและการประเมินผลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ ทำให้ครู-อาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร และจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่าตนมีความรู้ และความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่า ประสบปัญหาอย่างไรจะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 200-201) ยังได้กล่าวถึง หน้าที่ของผู้บริหารซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไป เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่องประเภทของข้อสอบที่ใช้ระยะเวลาที่ใช้สอบ จำนวนครั้งที่สอบ ฯลฯ

2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น

3. พยายามส่งเสริมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดและประเมินผลโดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิค การออกข้อสอบ การให้คะแนนการประเมินผล ข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ

4. ควรมีการประเมินผลการสอน หากมีการบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขต่อไป

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2533) ได้กล่าวถึงหลักการในการประเมินผลการเรียน ดังนี้ (พัชรี สว่างทรัพย์.2533:9)

1. ให้สถานศึกษามีหน้าที่และรับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน

2. ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา ตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิต ของแต่ละรายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. ให้มีการประเมินผลการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้ง

สินผลการเรียนโดยการประเมินผลการเรียน ให้ใช้วิธีหนึ่งวิธีใดหรือหลาย ๆ วิธีผสมกัน

4. ให้กรมอาชีวศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐานการอาชีวศึกษา ส่วนงานในหน้าที่ของหัวหน้างานวัดผลประเมินผล ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ดังนี้ งานจัดทำเอกสาร จัดหาข่าวสาร ดูแลให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดผล ประเมินผล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำข้อสอบมาตรฐาน

สรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือ วัดผล การกำหนดเกณฑ์และระยะเวลา การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผล การส่งเสริมครู-อาจารย์ผู้สอน ให้มีความสามารถในการวัดผล การนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปปรับปรุงการเรียนการสอน การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

2.2.4 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.2.4.1 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นการดำเนินการตามวิชาการ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งนวัตกรรมต่าง ๆ ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ การนิเทศจึงมีความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดทางการศึกษา นักวิชาการได้ให้ความหมายของการนิเทศและวิธีการนิเทศไว้ดังต่อไปนี้

ชารี มณีศรี (2527 : 19) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นการดำเนินงานที่ต้องเกิดจากความยินยอมพร้อมใจของบุคลากรทุกฝ่าย โดยไม่เกี่ยวข้องกับการบังคับบัญชาเพื่อให้ความช่วยเหลือแนะนำ ตรวจตรา ส่งเสริมให้งานต่าง ๆ ในโรงเรียนเกิดผลดี

สงัด อุทรานันท์ (2528 : 57) ได้สรุปไว้ในทำนองเดียวกันว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

ไพฑูรย์ เจริญพันธุวงศ์ (2529 : 163) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการดำเนินการแนะนำช่วยเหลือครูในการปฏิบัติภารกิจการศึกษาให้ลุล่วงไป ผู้บริหารการศึกษาจะต้องจัดดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยเหลือครูและก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาอย่างแท้จริง

เมธี ปิลันธนานนท์ (2538 : 281) ได้กล่าวถึงความหมายและจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

การนิเทศการศึกษา หมายถึง การร่วมมือกันทำงานโดยใช้เหตุผลและปัญญา การติดต่อสื่อสารกัน การใช้มนุษยสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลงเพื่อความก้าวหน้า การพิจารณาถึงความต้องการของสถาบันและปัจจัยบุคคล เพื่อพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุด จากความหมายนี้ สามารถแยกออกเป็น จุดมุ่งหมายของการนิเทศ ได้ 4 อย่าง คือ

1. เพื่อแก้ไข (Corrective) การนิเทศต้องมุ่งที่การแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่ข้อบกพร่องเล็กน้อยที่สุด ข้อบกพร่องพอประมาณ จนกระทั่งข้อบกพร่องที่มีผลเสียหายและรุนแรง ให้ถูกต้องเหมาะสมสามารถใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อการป้องกัน (Preventive) การนิเทศต้องมุ่งที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาและอุปสรรค์ต่อการบริหารการใช้หลักสูตรและการเรียนการสอน หรือมุ่งลดปัญหาให้เหลือน้อยที่สุด โดยจะต้องมีการคาดคะเนว่าจะมีปัญหาและความยุ่งยากอะไรอยู่ข้างหน้าแล้วร่วมกันวางแผนป้องกัน

3. เพื่อการสร้างสิ่งใหม่ (Constructive) มุ่งให้รู้จักใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ สร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้เอง เช่น วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ

4. เพื่อการสร้างสรรค์ (Creative) มุ่งให้โอกาสได้ศึกษาค้นคว้า วิจัยและหาสิ่งที่เหมาะสมมาใช้

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 258) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการนิเทศการสอนว่า คือความพยายามที่ช่วยให้ครูปรับปรุงตัวเองในด้านสมรรถภาพทางการสอน ซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อผู้ทำการนิเทศ ได้ค้นพบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องในการสอนของครูแล้วเท่านั้น

สงัด อุทรานันท์ (2532 : 151-152) ได้กล่าวว่า การนิเทศเป็นงานที่ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดขึ้น เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนนั่นเอง

สงัด อุทรานันท์ (2528 : 9) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการนิเทศการศึกษาที่ดีว่า จะต้องมีลักษณะดังนี้

1. พัฒนาคนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

2. พัฒนาคนให้มีปัญหาการทำงานน้อยที่สุดและให้มีผลงานมีคุณภาพสูงสุด

3. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว

4. สร้างการประสานสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

ยุพิน พิพิธกุล และลาวัณย์ วิทยาวุฒิคุณ (2522 : 7) ได้เสนอการใช้เทคนิคการนิเทศการศึกษาดังนี้

1. ให้ครูยอมรับว่าเป็นพวกเดียวกัน โดยใช้เทคนิคของการทำงานร่วมกัน
2. ใช้หลักจิตวิทยาสร้างความเป็นกันเอง
3. ทำงานให้เป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มร่วมกับผู้รับการนิเทศ
4. เมื่อจิตใจของครูพร้อมที่จะรับวิธีการใหม่ ๆ จึงใช้เทคนิควิธีเพิ่มทีละน้อยไม่รวดเร็วเกินไป
5. พยายามแสดงแต่น้อย โดยฝึกให้ผู้รับการนิเทศเป็นผู้นำทางวิชาการให้กล้าแสดงวิธีใหม่
6. รู้จักใช้มนุษยสัมพันธ์
7. ตัดสินใจให้แน่นอน
8. รู้จักสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้รับการนิเทศ
9. ไม่ตำหนิผู้รับการนิเทศ ต้องให้กำลังใจเมื่อทำผิด ต้องใช้เทคนิคแก้ไข
10. ประเมินว่าสิ่งใดบกพร่องแล้วจึงนิเทศ
11. ต้องรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา หรือมีธรรมะในการนิเทศ
12. พึงระลึกเสมอว่า สมาชิกทุกคนมีความสามารถ
13. ทำความคุ้นเคยให้มากและรู้จักสร้างกำลังใจ

ไพฑูรย์ เจริญพันธ์วงศ์ (2529 : 163) ได้กล่าวถึงบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษานิเทศได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ หัวหน้าสายและครูต่างก็มีบทบาทในการนิเทศการศึกษาด้วยกันทั้งนั้น สำหรับวิธีการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียนอาจทำได้นั้น ได้แก่ ปฐมนิเทศครูใหม่ การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชั้นเรียน

ธงชัย สุวัฒน์เมธินทร์ (2532 : 24-26) ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่า การนิเทศหมายถึง กระบวนการทำงานร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน พร้อมกับได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการนิเทศการศึกษา อยู่ที่การทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพหรือนักเรียนที่เป็นผลผลิตทางการศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ
2. ลักษณะการนิเทศที่ดีดูได้จาก
   2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพดีขึ้น คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 งานที่ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพดีขึ้น คือ เป็นผลงานที่ตรงกับ
เป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากการทำงานเกิดขึ้นน้อยที่สุด

2.3 กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปด้วย
ความราบรื่น มีปัญหาและความขัดแย้งน้อยที่สุด

2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมปฏิบัติงานอย่างมีความสุขทำงานด้วยความสบายใจ

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนิเทศการศึกษามี 3 ฝ่าย ได้แก่

3.1 ผู้ให้การนิเทศ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่จัดให้มีการนิเทศขึ้น ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา ศึกษานิเทศ หรือ ผู้ที่รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการนิเทศการศึกษาโดยเฉพาะ

3.2 ผู้รับการนิเทศ คือ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดการนิเทศ ผลที่ได้รับจะเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติสูงขึ้น ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น

3.3 ผู้สนับสนุนการนิเทศ คือ ผู้ที่ไม่ได้ทำการนิเทศโดยตรงแต่เป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ เพื่อให้ผลการนิเทศเป็นไปอย่างได้ผล

4. กระบวนการนิเทศการศึกษามี 5 ขั้นตอน ได้แก่

4.1 การวางแผน

4.2 การให้ความรู้

4.3 การลงมือปฏิบัติ

4.4 การให้กำลังใจ

4.5 การประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 261) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาหมายถึงกระบวนการจัดบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของบทเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การนิเทศการศึกษาจึงเป็นงานที่มีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นระบบย่อยระบบหนึ่งของระบบการศึกษา

2. เป็นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน

3. เพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความต้องการความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของ

ผู้เรียน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2528 : 1) ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง ความพยายามที่ช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในแนวทางที่ดีไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญการสอน ศึกษานิเทศ ผู้บริหาร หรือหัวหน้าสายวิชาก็ตามสำหรับการพัฒนาบุคลากรทางการสอน เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้บุคลากรได้รับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ความสามารถ และทักษะในการทำงานให้ดีขึ้น

บุญเทียม เจริญยิ่ง (2529 : 106) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรได้ว่า การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษามีความจำเป็นและมีความสำคัญมาก ในการที่จะแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลผลิต คือ ทรัพยากรที่มีคุณภาพ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2528 : 106) ได้เน้นถึงการพัฒนาบุคลากรว่า นับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารบุคคล เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับ การปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของสมาชิกในองค์การหรือหน่วยงาน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาและทำให้เป้าประสงค์ขององค์การบรรลุผล

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 120) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรไว้ว่าการพัฒนาตนเองเป็นกิจกรรมตั้งแต่เกิดจนถึงตาย การพัฒนาบุคลากรเป็นกิจกรรมที่จะต้องกระทำตั้งแต่แรกเข้าทำงานจนถึงเวลาที่จะต้องออกจากงานตามวาระ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2527 : 227) ได้กล่าวถึง ความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อได้มอบหมายงานให้บุคลากรระยะหนึ่งแล้วผู้บริหารหาทางที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถหรือทักษะบางประการแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการด้านการเรียนการสอน เพื่อให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีที่จะต้องพัฒนา ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

การพัฒนาบุคลากรอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดอบรมเพิ่มเติม การศึกษาต่อ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายทางการศึกษา การศึกษาดูงาน และการประชุมอบรมทางวิชาการ ซึ่ง ชารี มณีศรี (2527 : 159) ได้กล่าวถึงรูปแบบหนึ่ง คือ การประชุมอบรมสัมมนาไว้ดังนี้ การประชุมอบรมสัมมนา เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมการทำงานได้ดี มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ศิลปะวิชาการและวิธีทำงาน ก้าวหน้าไม่คงที่ หากบุคคลไม่กระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตัวเอง ไม่สนใจในการฝึกอบรมสัมมนา เป็นต้น ถือว่าเป็นคนล้าหลัง

เมธี ปิลันธนานนท์ (2528 : 118) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรโดยวิธีการพาครู-อาจารย์ไปดูงานการศึกษาไว้ดังนี้ ถ้าครูในโรงเรียนมีโอกาสได้ไปดูการศึกษาของสถาบันอื่น ๆ ก็จะทำให้มีประสบการณ์กว้างขึ้น เช่น ได้เห็นวิธีการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนต่าง ๆ ก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม มีการเปรียบเทียบ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพการสอนของครู-อาจารย์ให้ดีขึ้น

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 120) ได้กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากร โดยวิธีการไปศึกษาต่อ ไว้ดังนี้ การไปศึกษาต่อย่อมจะทำให้ครูนั้นเจริญขึ้นทั้งความรู้ความสามารถในการสอนตลอดจนการทำงาน แต่อาจจะต้องกระทบกระเทือนต่อการสอนและเพิ่มภาระให้แก่ผู้อื่นเป็นธรรมดา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีนโยบายที่แน่นอนและเป็นที่ยอมรับกันในโรงเรียนนั้น ในอันที่จะอนุญาตให้ครูที่มีคุณสมบัติพอจะไปศึกษาต่อได้ ไปศึกษาต่อตามนโยบายที่ได้ตกลงกันไว้และไม่ขัดต่อระเบียบการอื่น ๆ แต่การที่จะไม่ยอมให้ครูในโรงเรียนได้มีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยเราจะเกิดความไม่สะดวกในการบริหารงานของโรงเรียนทั้ง ๆ ที่พอจะทำได้ย่อมเป็นเครื่องแสดงความเห็นแก่ตัวและการขาดคุณธรรมของผู้บริหารนั่นเอง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 162-163) กล่าวถึงการพัฒนาครู-อาจารย์เน้นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม ความสามารถของครู-อาจารย์ตลอดจนให้แนวคิดใหม่ในการปฏิบัติงานเพื่อบุคลากรมีคุณภาพดีขึ้น และส่งผลให้สถานศึกษามีผลผลิตและประสิทธิภาพสูงขึ้น การฝึกอบรมและพัฒนาครู-อาจารย์เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ให้มีโอกาสปรับปรุงตนเอง โดยได้รับผลดังนี้

1. เพิ่มความรู้ทักษะในการทำงานให้กับครู-อาจารย์
2. เพิ่มความคล่องตัวและการปรับตัวของครู-อาจารย์
3. เพิ่มประสิทธิภาพในการสอน
4. เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญของการพัฒนาว่า เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เขามีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาจากสถานศึกษา จะเป็นประโยชน์ต่อตัวครู-อาจารย์เอง เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาครู-อาจารย์

สมาน รังสิโยกฤษฎ์ (2520 : 72) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กระบวนการ ปรับปรุงการสอนของครู-อาจารย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การปฐมนิเทศครูใหม่ การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดอบรมและสัมมนา การฝึกงานและดูงาน การศึกษาต่อตลอดจนสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ผู้สอน ได้ทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการสอนของครู-อาจารย์ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ฝึกวิชาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่มีความประสงค์จะนำความรู้ ความชำนาญจากวิชาชีพที่ตนเองเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพปรับปรุงงาน เพิ่มความรู้พิเศษ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้จะมีทั้งภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิชา สามารถปฏิบัติได้เมื่อจบหลักสูตรจุดเด่นของหลักสูตรนี้คือ การควบคุมเนื้อหาซึ่งเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ตามความถนัดและความสามารถของตนเอง

2.3.1 หลักการของหลักสูตร

หลักการของการสอนหลักสูตรวิชาชีพ หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของวิทยาลัยเทคนิคมีดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับความชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถโอนผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพ

3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีสอนที่หลากหลาย สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

2.3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีจุดมุ่งหมาย ในการศึกษาดังนี้ (หลักสูตร 2540 : 2)

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

6. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.4 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

2.4.1 การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถถ่ายโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2.4.2 เวลาเรียน

1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด

2. ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

3. เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

2.4.3 หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

1. รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียนรวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

2. รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3. การฝึกงาน หรือการทำโครงงาน หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

4. การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

2.4.4 โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน
2. หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น
   2.1 วิชาชีพพื้นฐาน
   2.2 วิชาชีพเฉพาะ
   2.3 วิชาชีพเลือก
   2.4 ฝึกงาน/โครงงาน/โครงการวิชาชีพ
3. หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขา

2.4.5 การฝึกงาน การทำโครงงาน และการทำโครงการวิชาชีพ

1. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 352 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงงาน หรือโครงงานวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

2. สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียน

3. ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงงานหรือโครงงานอาชีพ ทำในภาคเรียนที่ 4

4. การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.4.6 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นความรู้และคุณสมบัติ ดังนี้

1. พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าหรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขา

2. คุณสมบัติ

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

2.4.7 การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

2.4.8 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

2. ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือแรงงาน

2.4.9 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1. ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชา ประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

2. ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 2 แล้วให้เสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

2.4.10 การพิจารณาอนุมัติการเปิดการสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

ให้กรมต้นสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ดังนี้ จงกลนี อรุณไพโรจน์ (2527 : 7-8) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในการใช้หลักสูตรที่ทั้งผู้บริหารและครูเห็นว่ามีปัญหามาก ได้แก่ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรม ในการนิเทศการสอนของครู ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนทันเวลา และความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร

2. ผู้บริหารและครูมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านแนะแนว ด้านการวัดและประเมินผล ด้านความเข้าใจหลักสูตร ด้านเอกสารหลักสูตร และด้านตัวครู

นฤมล เกตุปมา (2526 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนรู้ระหว่างฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า "ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนรู้มาก สิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนรู้มากที่สุดคือ เครื่องมือและอุปกรณ์ รองลงมาได้แก่ ครูผู้ให้การฝึกสอน สภาพห้องฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรมตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการเรียนรู้ระหว่างการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับอายุของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและสาขาวิชาที่ฝึกอบรมกล่าวคือ ผู้ที่มีอายุในช่วง 16-19 ปี จะมีปัญหาการเรียนรู้มากกว่าผู้มีอายุในช่วง 20-25 ปี"

นงเยาว์ ฤทธิเรืองเดช (2533 : 155-157) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการโปรแกรมวิชาการทั่วไประดับปริญญาตรีพุทธศักราช 2528 ของวิทยาลัยครู เมื่อปีพุทธศักราช 2533 ผลการวิจัยพบว่า "ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ การขาดเอกสาร ตำรา และเอกสารประกอบการสอน การขาดอาจารย์ที่มีวุฒิตรงกับสาขาวิชา ช่วงเวลาการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาน้อยเกินไป และอาจารย์ผู้สอนขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน"

นุชิต ศรีอาจ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรวิชาพุทธศาสนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการเตรียมบุคลากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพุทธศาสนาไม่ได้รับการอบรมทุกคน และไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ หรือจัดการอบรม

2. ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ได้แก่ ขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะในการสอนวิชาพุทธศาสนา และครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางพระพุทธศาสนา

3. ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ เอกสารหลักสูตรยังไม่เพียงพอ งบประมาณในการดำเนินการด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

4. ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ ขาดบุคลากรในการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

5. ปัญหาด้านการวางแผนการสอน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาพุทธศาสนาของครูผู้สอนยังน้อย และเวลาในการเตรียมการสอนไม่เพียงพอ

6. ปัญหาด้านเทคนิคและวิธีสอน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์การสอน

7. ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ ความพร้อมของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมมีน้อย นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นน้อยและงบประมาณไม่เพียงพอ

8. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล ได้แก่ ครูผู้สอนยังไม่สามารถวัดผลให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการวัดผลของครูผู้สอนยังไม่เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วานิช บุญยู้ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ผู้เข้าสอน และนักเรียน มีดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนไม่สามารถจัดบริการหางานให้นักเรียนทำในวันหยุด

2. โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนพานักเรียนไปศึกษาดูงาน ภาคปฏิบัติในสถานฝึกอาชีพ แหล่งวิทยาการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระนอกโรงเรียน

3. โรงเรียนไม่สามารถเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาบรรยายความรู้วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแก่นักเรียนได้

4. สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระไม่ได้ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการรับนักเรียนเข้าฝึกงาน และสถานที่ดังกล่าวตั้งอยู่ห่างไกลจากโรงเรียน ไม่สะดวกในการเดินทางไปและกลับขณะไปศึกษาและฝึกอาชีพ

5. โรงเรียนไม่มีเงินค่าใช้จ่าย ในการพานักเรียนไปฝึกงานอาชีพนอกโรงเรียน

6. นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านอาชีพ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนขาดความเข้าใจวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และขาดความคิดริเริ่มในการทำงานอาชีพของนักเรียนเอง

7. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน

8. นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

9. โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าและฝึกงานทดลองด้วยตนเอง

วุฒิ จุลพรม (2521 : จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ปฏิบัติงานวิชาการน้อยทุกด้าน งานที่มีการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เป็นอันดับแรก ได้แก่ การนิเทศการศึกษา รองลงมาได้แก่การใช้ทรัพยากรและแหล่งวิชาในท้องถิ่น ตารางสอนและวิธีการสอน ปัญหาสำคัญในการบริหารงานและปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญต่องานวิชาการไม่มากเท่าที่ควรผู้บริหารงานวิชาการยังขาดความรู้ ความสามารถในการนิเทศและการวางแผน ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร

เรวัตร อาจฤทธิรงค์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาเทคนิค (ปวท.) ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการจัดอาจารย์เข้าสอน พิจารณาถึงวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และความสามารถเฉพาะตัวเป็นหลัก

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ผู้บริหารและอาจารย์ร่วมกันจัดแผนการเรียนการสอน ร่วมทั้งจัดทำและตรวจบันทึกการสอนเป็นประจำ

3. ด้านการฝึกงานในสถานประกอบการ สถานศึกษายังให้คำแนะนำช่วยเหลือและนิเทศการฝึกงานน้อย

4. ด้านสภาพของห้องปฏิบัติการ มีการใช้ห้องปฏิบัติสอนทฤษฎีด้วยอุปกรณ์และเครื่องมือภายในห้องปฏิบัติมีจำกัด

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ควรมุ่งที่จุดประสงค์ของการเรียนเป็นหลักและการกำหนดสัดส่วนคะแนนที่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 112 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามวิทยาลัยเทคนิค

วิทยาลัยเทคนิค	กลุ่มตัวอย่าง		รวม (คน)
	วิชาช่างยนต์ (คน)	วิชาสามัญ (คน)	
กาญจนาภิษกมหานคร	9	11	20
คอนเมือง	9	7	16
ปทุมธานี	7	29	36
ราชสิทธาราม	8	11	19
สมุทรปราการ	11	10	21
รวม	48	64	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถามมีจำนวน 4 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ วุฒิการศึกษา หน้าที่สอนปัจจุบัน ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอน สถานศึกษา

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านบริการหลักสูตร ด้านจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

5 หมายความว่า มีระดับปัญหามากที่สุด
4 หมายความว่า มีระดับปัญหามาก
3 หมายความว่า มีระดับปัญหาปานกลาง
2 หมายความว่า มีระดับปัญหาน้อย
1 หมายความว่า มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปรับปรุงปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และการใช้หลักสูตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบข่าย และการสร้างแบบสอบถาม
3. ออกแบบและสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC โดยเลือกข้อที่ IOC $\geq$ 0.5 ดังสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายสุจิตต์ สนองคุณ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สถาบันพัฒนาอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. นายเต็มเดช เชตุพน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลนครปฐม
3. นายอภินันท์ เหงี่ยมสง่า ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐมและโรงเรียนนครปฐมเทคโนโลยี
4. นายเกษม พิไลพันธ์พฤกษ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม
5. นายธนพล คงเปรม อาจารย์สอนสาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนนครปฐมเทคโนโลยี

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าทุกข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ กับวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

8. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม และวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จาก 2 วิทยาลัยเทคนิค จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 170-171) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร	0.92
2. ด้านการบริการหลักสูตร	0.90
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	0.93
4. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	0.93
รวมทั้งฉบับ	0.92

โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-Coefficient) ดังสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1}\left[1 - \frac{\Sigma S^2 i}{S^2 t}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\Sigma S^2 i$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$S^2 t$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือจาก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตอธิบดีกรมอาชีวศึกษา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยเทคนิค เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง เพื่อครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแสดงจำนวนและหาค่าร้อยละแต่ละรายการ โดยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

2. โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows Version 10.01 (Statistical Package for the Social Science) แล้วนำเสนอเป็นรูปตารางร้อยละพร้อมคำบรรยายประกอบ

3. ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows Version 10.01 (Statisticsl Package for the Social Science) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ของ เบสท์ (Best , 1970 :174-179 อ้างใน อรวรรณ สันติชานุวัตร) ในการพิจารณาน้ำหนักของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ

$$pc = (fx / n) \times 100$$

เมื่อ f = ความถี่ของข้อมูล
x = ค่าของข้อมูลหรือคะแนน
n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
pc = ค่าร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540 : 53)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนของแต่ละคน
n แทน จำนวนคน

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลแต่ละคนยกกำลังสอง

n แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่ม

4. หาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม โดยข้อมูลแต่ละกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t-test แบบอิสระ (ล้วน และอังคณา สายยศ. 2540 :246) มี 2 กรณี

กรณีที่ 1 ถ้ามีความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน $\left(\sigma_1^2 = \sigma_2^2\right)$ ใช้ t-test ชนิด Pooled Variance

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2}\left\{\frac{1}{n_1}+\frac{1}{n_2}\right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

กรณีที่ 2 ถ้าความแปรปรวนของประชากรไม่เท่ากัน $\left(\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2\right)$ ใช้ t-test ชนิด Separate Variance

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1}+\frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1}+\frac{s_2^2}{n_2}\right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1}\right]^2}{n_1-1}+\frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2}\right]^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

X_1, X_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยนำเสนอผลการศึกษาในรูปตารางประกอบคำบรรยายเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ วิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เปรียบเทียบเป็นรายด้าน และภาพรวม โดยการทดสอบ t – test independent

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอน และสถานศึกษา โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายดังเสนอในตารางที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ (N = 48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N = 64)		รวม (N = 112)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การศึกษา						
1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	10.42	-	-	5	4.46
1.2 ปริญญาตรี	36	75.00	58	90.62	94	83.92
1.3 ปริญญาโท	7	14.58	6	9.38	13	11.62
รวม	**48**	**100**	**64**	**100**	**112**	**100**
2. ประสบการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอน						
2.1 1 - 5 ปี	16	33.33	17	26.56	33	29.46
2.2 มากกว่า 5 - 10 ปี	14	29.16	13	20.31	27	24.12
2.3 มากกว่า 11 – 15 ปี	7	14.58	16	25.01	23	20.53
2.4 16 ปีขึ้นไป	11	22.93	18	28.12	29	25.89
รวม	**48**	**100**	**64**	**100**	**112**	**100**
3. สถานศึกษา (วิทยาลัยเทคนิค)						
- กาญจนาภิเษกมหานคร	10	20.83	10	15.53	20	17.85
- ดอนเมือง	8	16.66	8	12.50	16	14.29
- ปทุมธานี	13	27.08	23	35.93	36	32.14
- ราชสิทธาราม	11	22.91	8	12.50	19	16.96
- สมุทรปราการ	6	12.52	15	23.44	21	18.76
รวม	**48**	**100**	**64**	**100**	**112**	**100**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 โดยภาพรวมทั้งหมดผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 94 คน คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.62 วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.46 ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอน 1- 5 ปี มากที่สุดคือ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46 รองลงมาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ 16 ปีขึ้นไป และ 6-10 ปีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.89 และ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 24.12 ตามลำดับ ส่วนสถานศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมามีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิษกมหานคร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85 และวิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.95

ทางด้านครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ที่ตอบแบบสอบถาม มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาระดับปริญญาโท 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.58 ประสบการณ์การปฏิบัติในหน้าที่การเรียนการสอน ช่วง 1– 5 ปี มากที่สุด 16 คน คิดเป็นร้อยละ33.33 รองลงมา 6-10 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.16 สถานศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีจำนวนมากที่สุด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.08 รองมามีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และวิทยาลัยกาญจนาภิษกมหานคร 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83

ทางด้านครูผู้สอนวิชาสามัญที่ตอบแบบสอบถาม มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 58 คน คิดเป็นร้อยละ 90.62 รองลงมาระดับปริญญาโท 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอนใกล้เคียงกัน 3 ช่วงคือ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 1-5 ปีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 และ 6-10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.01 สถานศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.93 รองลงมาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล วิเคราะห์เป็นรายข้อ และรายด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตราฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ Best ผู้วิจัยได้นำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายดังนี้

2.1 ปัญหางานด้านการบริหารหลักสูตร เกี่ยวกับปัญหาการวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดแผนงานวิชาการ และด้านการจัดครูเข้าสอน นำเสนอดังตารางที่ 4.2-4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการวางแผนการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
1. การประชุมครูเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร	2.96	0.92	ปานกลาง	6
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่ครูที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.10	0.84	ปานกลาง	2
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน	2.79	0.97	ปานกลาง	9
4. การให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอนตลอดเทอม	2.88	0.90	ปานกลาง	7
5. การให้ความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและบันทึกตลอดเทอม	2.84	0.95	ปานกลาง	8
6. การสังเคราะห์ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน	2.98	1.00	ปานกลาง	4
7. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.97	1.00	ปานกลาง	5
8. การจัดเตรียมอาคารห้องเรียนเหมาะสม และให้เพียงพอ	3.00	1.13	ปานกลาง	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
9. การเตรียมแผนการใช้งบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์	3.14	1.11	ปานกลาง	1
รวม	**2.95**	**0.86**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.2 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.95)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าทุกรายการอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.97 – 3.14 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือการเตรียมแผนการใช้งบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.14) รองลงมาคือ การจัดอบรมสัมมนาแก่ครูที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ($\overline{X}$ = 3.10) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การเตรียมเอกสารต่างๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน ($\overline{X}$ = 2.79)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับ การจัดแผนงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
10. การจัดวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.88	1.00	ปานกลาง	1
11. ความรับผิดชอบของครู-อาจารย์ ต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.76	1.00	ปานกลาง	2
รวม	**2.82**	**0.84**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.3 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดแผนงานวิชาการ พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.82)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.76 – 2.88 สำหรับรายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ การจัดวางแผนการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกับคณะครูที่เกี่ยวข้อง ($\overline{X}$ = 2.88) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน ($\overline{X}$ = 2.76)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับด้านการจัดครูเข้าสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
12. การจัดครูเข้าสอนตรงกับวุฒิทางการศึกษาและตามความคิดเห็น	2.61	1.08	ปานกลาง	2
13. การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน	2.58	1.05	ปานกลาง	3
14. การแบ่งคาบสอนของครูให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน	3.03	1.10	ปานกลาง	1
รวม	**2.72**	**1.10**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.4 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.72)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.58 –3.03 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน ($\overline{X}$ = 3.03) รองลงมาคือ การจัดครูเข้าสอนตรงกับวุฒิทางการศึกษาและตามความคิดเห็น ($\overline{X}$ = 2.61) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน ($\overline{X}$ = 2.58)

2.2 ปัญหางานด้านการบริการหลักสูตร เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมเอกสารหลักสูตร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน นำเสนอดังตารางที่ 4.5 –4.7 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตราฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับการเตรียมเอกสารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
15. การจัดเตรียมหนังสือหลักสูตรและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือ ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	2.92	0.95	ปานกลาง	2
16. การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆให้เพียงพอ	3.05	1.07	ปานกลาง	1
รวม	**2.98**	**0.92**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.5 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมเอกสารหลักสูตร พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.98)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.92 – 3.05 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.05) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การจัดเตรียมหนังสือและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือ ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\overline{X}$ = 2.92)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตราฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับด้านงานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
17. การมีวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชาต่างๆ	2.89	1.08	ปานกลาง	3
18. การมีครุภัณฑ์การศึกษาในรายวิชาต่างๆ	2.99	1.09	ปานกลาง	2
19. การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา	2.89	1.05	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
20. การมีเครื่องมือเครื่องใช้อำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้	2.97	0.89	ปานกลาง	4
21. ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.11	0.97	ปานกลาง	1
รวม	**2.97**	**0.85**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.6 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการงานเตรียมอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.97)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.97 – 3.11 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\overline{X}$ = 3.11) รองลงมาคือ การมีครุภัณฑ์การศึกษาในรายวิชาต่างๆ ($\overline{X}$ = 2.99) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา ($\overline{X}$ = 2.89)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N=112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
22. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอน	3.22	1.06	ปานกลาง	1
23. การจัดให้มีชุดสาธิต ชุดทดลองวิทยาศาสตร์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนทุกรายวิชา	3.19	1.08	ปานกลาง	3
24. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน	3.21	1.08	ปานกลาง	2
25. การนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน	2.73	0.99	ปานกลาง	4
รวม	**3.08**	**0.90**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.7 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
($\overline{X} = 3.08$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.73 – 3.22 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอน ($\overline{X} = 3.22$) รองลงมา คือ การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ($\overline{X} = 3.21$) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ($\overline{X} = 2.73$)

2.3 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เกี่ยวกับปัญหางานการจัดทำแผนการสอน งานการจัดกิจกรรมการเรียน งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร และงานการวัดและประเมินผลการเรียน นำเสนอดังตารางที่ 4.8 – 4.11 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการจัดทำแผนการสอน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
26. อาจารย์จัดทำแผนการสอนโดยยึดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรในรายวิชาที่สอน	2.56	0.99	ปานกลาง	4
27. อาจารย์จัดทำแผนการสอนล่วงหน้าก่อน	2.66	0.91	ปานกลาง	3
28. อาจารย์จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนล่วงหน้าก่อน	2.75	1.01	ปานกลาง	2
29. การส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	2.87	0.98	ปานกลาง	1
รวม	**2.72**	**0.81**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.8 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.72)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.56 – 2.87 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\overline{X}$ = 2.89) รองลงมา คือ อาจารย์จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนล่วงหน้าก่อน ($\overline{X}$ = 2.75) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ อาจารย์จัดทำแผนการสอนโดยยึดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรในรายวิชาที่สอน ($\overline{X}$ = 2.56)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตราฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับการจัดงานกิจกรรมการเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
30. อาจารย์สอนเนื้อหาครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.83	0.99	ปานกลาง	4
31. ใช้วิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร	2.84	0.93	ปานกลาง	3
32. การใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ประกอบการสาธิตในการสอน	2.85	0.90	ปานกลาง	2
33. การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.08	0.96	ปานกลาง	1
รวม	**2.89**	**0.76**	**ปานกลาง**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.9 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.89)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.83 – 3.08 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครู
ผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ($\overline{X}$ = 3.08) รองลงมา คือ การใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ประกอบการสาธิตในการสอน ($\overline{X}$ = 2.85) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ อาจารย์สอนเนื้อหาครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\overline{X}$ = 2.83)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N=112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
34. การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.96	0.97	ปานกลาง	1
35. การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันและระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ	2.84	0.97	ปานกลาง	2
36. การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร	2.75	1.01	ปานกลาง	4
37. การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	2.97	1.09	ปานกลาง	3
38. การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักศึกษา	2.65	0.88	ปานกลาง	5
รวม	**2.78**	**0.82**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.10 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.78)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.65 – 2.96 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือการให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.96) รองลงมา คือ การให้ความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 2.84) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักศึกษา ($\overline{X}$ = 2.65)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการวัดและประเมินผลการเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
39. การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน	2.86	0.99	ปานกลาง	6
40. การสร้างข้อสอบมาตราฐานไว้ใช้ในการสอนแต่ละรายวิชา	3.14	1.06	ปานกลาง	4
41. การสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผล	3.10	0.96	ปานกลาง	5
42. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	3.21	1.04	ปานกลาง	2
43. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบในวิทยาลัย	3.31	1.15	ปานกลาง	1
44. การประเมินผลคุณภาพ /ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษา	3.148	1.00	ปานกลาง	3
รวม	**3.13**	**0.82**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.11 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.13)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.86 – 3.31 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบในวิทยาลัย ($\overline{X}$ = 3.31) รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมิณผล ($\overline{X}$ = 3.21) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน ($\overline{X}$ = 2.86)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศและงานการสนับสนุนเอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตรนำเสนอดังตารางที่ 4.12 - 4.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตราฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
45. การกำหนดนโยบายและรูปแบบของการนิเทศการสอนในวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน	3.02	1.00	ปานกลาง	3
46. การจัดให้มีการปฐมนิเทศครูใหม่	2.96	1.10	ปานกลาง	6
47. การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะใหม่ ๆ ให้แก่ครูผู้สอนวิชาชีพ	2.976	0.938	ปานกลาง	4
48. การติดตามกำกับดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	2.974	0.932	ปานกลาง	5
49. การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง	3.07	1.06	ปานกลาง	2
50. การส่งเสริมให้ครูศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอน	3.08	1.04	ปานกลาง	1
รวม	**3.01**	**0.78**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.12 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.01)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.96 – 3.08 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ครูอาจารย์เข้าศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน ($\overline{X}$ = 3.08) รองลงมา คือ การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรม / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง ($\overline{X}$ = 3.07) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การจัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์ ($\overline{X}$ = 2.96)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การแสวงหากำไร ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับงานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	$\overline{X}$	S.D.		
51. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน	3.31	1.044	ปานกลาง	1
52. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน	3.24	1.01	ปานกลาง	4
53. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ	3.25	1.04	ปานกลาง	3
54. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านวิชาชีพและวิชาสามัญให้เพียงพอ	3.10	1.17	ปานกลาง	5
55. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า	3.09	0.97	ปานกลาง	6
56. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	3.27	0.86	ปานกลาง	2
รวม	**3.20**	**0.86**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.13 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร พบว่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X} = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.09 – 3.31 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน ($\overline{X} = 3.31$) รองลงมา คือ การจัดงบประมาณให้การสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ($\overline{X} = 3.27$) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า ($\overline{X} = 3.10$)

2.5 สรุปปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 4.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 สรุปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ

ด้าน	รายการ	N = 112		ระดับปัญหา	ลำดับที่
		$\overline{X}$	S.D.		
1.	ด้านการบริหารหลักสูตร				
	1.1 งานการวางแผนการใช้หลักสูตร	2.95	0.86	ปานกลาง	
	1.2 งานการจัดแผนงานวิชาการ	2.82	0.84	ปานกลาง	
	1.3 งานการจัดครูเข้าสอน	2.72	1.10	ปานกลาง	
	รวมด้านการบริหารหลักสูตร	**2.83**	**0.71**	**ปานกลาง**	**4**
2.	ด้านการบริการหลักสูตร				
	2.1 งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร	2.98	0.92	ปานกลาง	
	2.2 งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	2.97	0.85	ปานกลาง	
	2.3 งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	3.08	0.90	ปานกลาง	
	รวมด้านการบริการหลักสูตร	**3.01**	**0.87**	**ปานกลาง**	**2**
3.	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร				
	3.1 งานการจัดทำแผนการสอน	2.72	0.81	ปานกลาง	
	3.2 งานการจัดกิจกรรมการเรียน	2.89	0.76	ปานกลาง	
	3.3 งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร	2.78	0.82	ปานกลาง	
	3.4 งานการวัดและประเมินผลการเรียน	3.13	0.82	ปานกลาง	
	รวมด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	**2.88**	**0.66**	**ปานกลาง**	**3**
4.	ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร				
	4.1 งานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ	3.01	0.78	ปานกลาง	
	4.2 งานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร	3.20	0.86	ปานกลาง	
	รวมด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	**3.11**	**0.75**	**ปานกลาง**	**1**
	รวมปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์	**2.96**	**0.64**	**ปานกลาง**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.14 ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2450 สาขาวิชาช่างยนต์ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.96)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.83 – 3.11 สำหรับรายการที่มีปัญหาสูงสุด คือ การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\overline{X}$ = 3.11) รองลงมา คือ การบริการหลักสูตร ($\overline{X}$ = 3.01) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ การบริหารหลักสูตร ($\overline{X}$ = 2.83)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้สอนวิชาสามัญโดยเปรียบเทียบเป็น รายด้าน และรายงาน เปรียบเทียบโดยการหาค่า t-test ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ นำเสนอดังตารางที่ 4.15 – 4.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับ การดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอนวิชาสามัญ

งาน	รายการ	ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ (N = 48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N = 64)		t
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	
1.	ด้านการบริหารหลักสูตร	2.90	0.73	2.87	0.70	0.85
2.	ด้านการบริการหลักสูตร	3.06	0.89	2.98	0.68	0.52
3.	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.89	0.67	2.87	0.66	0.14
4.	ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.14	0.81	3.08	0.72	0.40
	รวม	**3.00**	**0.67**	**2.93**	**0.62**	**0.55**

*P> .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพครูผู้สอนวิชาสามัญ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายงาน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ รวม 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร นำเสนอตารางที่ 4.16 – 4.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับ ด้านการบริหารหลักสูตร ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	ครูผู้สอนวิชาชีพ (N=48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N=64)		t
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	
ก. งานการวางแผนการใช้หลักสูตร	3.05	0.71	2.88	0.65	1.29
ข. งานการจัดแผนงานวิชาการ	2.81	0.82	2.83	0.85	-0.14
ค. งานการจัดครูเข้าสอน	2.84	1.27	2.64	0.95	0.97
รวม	**2.90**	**0.73**	**2.87**	**0.70**	**0.85**

*P> .05

จากตารางที่ 16 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพกับครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทุกงานซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้คืองานการวางแผนการใช้หลักสูตร งานการจัดแผนงานวิชาการ งานการจัดครูเข้าสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 สรุปการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับด้านการบริการหลักสูตร ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอน วิชาสามัญ

รายการ	ครูผู้สอนวิชาชีพ (N = 48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N = 68)		t
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	
ก. งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร	3.00	1.02	2.97	0.85	0.13
ข. งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	3.05	1.01	2.91	0.71	0.82
ค. งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	3.13	0.92	3.05	0.89	0.45
รวม	**3.06**	**0.89**	**2.98**	**0.68**	**0.52**

*P> .05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพกับครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริการหลักสูตรพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร งานการเตรียมอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.18 สรุปการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับ ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์ กับครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	ครูผู้สอนวิชาชีพ (N=48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N=64)		t
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	
ก. งานการจัดทำแผนการสอน	2.64	0.76	2.78	0.84	-0.87
ข. งานการจัดกิจกรรมการเรียน	2.93	0.79	2.87	0.75	0.45
ค. งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร	2.89	0.85	2.71	0.79	1.14
ง. งานการวัดและประเมินผลการเรียน	3.11	0.87	3.14	0.79	-0.23
รวม	**2.89**	**0.67**	**2.87**	**0.66**	**0.14**

*P> .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนวิชาสามัญ เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ งานการจัดทำแผนการสอน งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร งานการวัดและประเมินผลการเรียน

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอนวิชาสามัญ

รายการ	ครูผู้สอนวิชาชีพ (N=48)		ครูผู้สอนวิชาสามัญ (N=64)		t
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	
ก. งานการพัฒนาบุคลากร	2.98	0.82	3.04	0.76	-0.35
ข. งานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร	3.29	0.94	3.12	0.80	-0.34
รวม	**3.14**	**0.81**	**3.08**	**0.72**	**0.40**

*P> .05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพกับครูผู้สอนวิชาสามัญ เกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ งานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ งานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการและปัญหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ จากคำถาม 4 รายการ ดังแสดงในตารางที่ 4.20 – 4.23 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาการบริหารการศึกษา

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ลำดับที่
1. ผู้บริหารมีการนิเทศการเรียนการสอนจำนวนน้อยเกินไปจึงทำให้ประสิทธิภาพของการสอนของครูไม่ดีเท่าที่ควร	1. ควรจัดการเรียนการสอนตามใบงานหรือแผนการสอนควรติดตามและนิเทศให้มากกว่านี้	3.57	4
2. ควรมีการประชุมวางแผนงานล่วงหน้าของปีการศึกษาต่อไป	2. ควรมีการประชุมทุกภาคเรียนก่อนทำการสอนของทุกเทอม	6.25	2
3. บางวิชานักศึกษาต้องใช้เป็นการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้นถ้าจัดเนื้อหามากอาจเกิดผลเสียนักศึกษาจะรับไม่ได้	3. ควรมีการสัมมนาครูผู้สอนวิชาเดียวกันเพื่อสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไข	2.68	5
4. การเรียนการสอนบางวิชานักศึกษาแต่ละแผนกไม่มีการศึกษาบางรายวิชาซึ่งจะทำให้ขาดความรู้บางรายวิชา	4. ควรจะจัดให้มีการเรียนการสอนให้เท่าเทียมกันในวิชาที่ไม่ใช่วิชาเฉพาะแผนก	5.36	3
5. จำนวนรายวิชามีความจำเป็นน้อยมากทำให้สูญเปล่าทางการศึกษา	5. ปรับเปลี่ยนวิชาให้เหมาะสมกับแนวทางประกอบอาชีพ	0.89	7
6. หลักสูตรมีความล้าช้า บางวิชาเนื้อหาไม่มีความทันสมัยกับเทคโนโลยี	6. ควรสร้างหลักสูตรให้ใช้งานได้จริงและทันสมัยกับเทคโนโลยี	7.14	1
7. หลักสูตรมักจะซ้ำซ้อนกันในแต่ละรายวิชาห้องเรียน อาคารเรียนไม่เหมาะสม	7. จัดหลักสูตรให้เหมาะสมแต่ละรายวิชาห้องเรียน และอาคารเรียน	1.79	6
8. ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร	8. สถานศึกษาควรจัดอบรมสัมมนาให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	0.89	7
9. ครู-อาจารย์ไม่มีความเข้าใจพอที่จะใช้หลักสูตรมาประยุกต์ในการสอนและขาดด้านการสนับสนุนวัสดุทางการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขาดความทันสมัยต่อสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน	9. ควรให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้หลักสูตรและแก้ไขให้ทันกับสภาพความเป็นจริง	2.68	5
รวม		**31.25**	
ไม่ออกความคิดเห็น		**68.75**	
รวมทั้งคำถาม		**100**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.20 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมของคำถามมีความถี่ (f = 31.25) สำหรับข้อที่มีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ปัญหาหลักสูตรมีความล้าช้า บางวิชาเนื้อหาไม่มีความทันสมัยกับเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะควรสร้างหลักสูตรให้ใช้งานได้จริงและทันสมัยกับเทคโนโลยี (f = 7.14) รองลงมาคือ ปัญหาควรมีการประชุมวางแผนล่วงหน้าของปีการศึกษาต่อไป ข้อเสนอแนะควรมีการประชุมทุกภาคเรียนก่อนการทำการสอนทุกเทอม (f = 6.25) ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ปัญหาจำนวนรายวิชามีความจำเป็นน้อยมากทำให้สูญเปล่าทางการศึกษา ข้อเสนอแนะปรับเปลี่ยนวิชาให้เหมาะสมกับแนวทางประกอบอาชีพ และปัญหาขาดความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ข้อเสนอแนะสถานศึกษาควรจัดอบรมสัมมนาให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (f = 0.89)

ตารางที่ 4.21 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาการบริการหลักสูตร

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ลำดับที่
1. การบริการเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนยังมีไม่มากพอเท่าที่ต้องการ ยังให้คำปรึกษาหาข้อสรุปไม่ได้ ควรมีทัศนคติที่ดีต่อครูและควรให้คำแนะนำ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนปัจจัยเพื่อการเรียนการสอน	1. ประชุมครูเพื่อทราบปัญหาการเรียนการสอนแล้วแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง	2.68	5
2. ไม่ค่อยให้บริการหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เช่น ถ่ายเอกสารทำสื่อการสอน	2. ให้งบประมาณในการทำชุดสื่อการสอนแต่ละวิชาของแต่ละแผนกจะได้ มีการจัดทำในช่วงปิดภาคเรียน	8.93	1
3. อุปกรณ์โสตและสถานที่ในการใช้เรียนไม่เพียงพอ	3. ควรจัดให้เพียงพอและสามารถใช้ได้สะดวก	4.46	3
4. เครื่องมืออุปกรณ์สื่อการสอนไม่เพียงพอไม่ทันสมัย	4. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สื่อการสอนให้เพียงพอและทันสมัย	6.25	2
5. หนังสือคู่มือการบริการต่างๆมีให้กับครูน้อยเกินไป	5. ควรมีการปรับปรุงการบริการและการถ่ายทอดความรู้ให้กับครูผู้สอนน้อยเกินไป	3.57	4
รวม		**25.89**	
ไม่ออกความคิดเห็น		**74.11**	
รวมทั้งคำถาม		**100**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ดัดแปลง เผยแพร่ ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาการบริการหลักสูตร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมของคำถามมีความถี่ (f = 25.89) สำหรับข้อที่มีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ปัญหาไม่ค่อยให้บริการหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เช่น ถ่ายเอกสารทำสื่อการสอน ข้อเสนอแนะให้งบประมาณในการทำชุดสื่อการสอนแต่ละรายวิชาของแต่ละแผนกจะได้มีการจัดทำในช่วงปิดเทอม (f = 8.93) รองลงมาคือ ปัญหาเครื่องมืออุปกรณ์สื่อการสอนไม่เพียงพอและทันสมัย (f = 6.25) ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ปัญหาการบริการเอกสารเกี่ยวกับการเรียนยการสอนยังมีไม่เพียงพอเท่าที่ต้องการ ยังให้คำปรึกษาหาข้อสรุปไม่ได้ ควรมีทัศนคติที่ดีต่อครูและควรให้คำแนะนำ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนปัจจัยเพื่อการเรียนการสอน (f = 2.68)

ตารางที่ 4.22 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ลำดับที่
1. เนื้อหาของหลักสูตรกับระยะเวลาการเรียนการสอนไม่สัมพันธ์กัน	1. ควรให้ผู้สอนทำการวัดผลประเมินผลเองไม่ต้องจัดสอบตามตาราง	4.46	4
2. เนื้อหาวิชามากเกินไปสำหรับ 1 ภาคเรียน เนื้อหาแบ่งออกเป็นส่วนๆบางส่วนเนื้อหาไม่สัมพันธ์กัน เวลาเรียนน้อยเกินไป	2. ควรจัดเลาเรียนมากกว่านี้และควรเรียนวิทยาศาสตร์มากกว่า 1 ภาคเรียน เนื้อหาที่สัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันกับการจัดใช้ภาคเรียนเดียวกัน	2.68	6
3. ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3. ประชุมอบรมทำความเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.57	5
4. เนื้อหามาก การสอนให้ครบถ้วนทั้งหลักสูตรทำได้อย่างกว้างๆไม่ลึก	4. บางวิชาอาจต้องเพิ่มเป็น 2 วิชาเพื่อสอนให้ครอบคลุมทุกเนื้อหา	1.79	7
5. ครูผู้สอนต้องสอนในเนื้อหารายวิชาซับซ้อนหลายวิชาคล้ายคลึงกันมากและเนื้อหาใกล้เคียงกัน	5. จัดอบรมสัมมนาครู-อาจารย์อย่างน้อยเทอมละครั้ง เพื่อแลกความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.68	6
6. ครู-อาจารย์จะยึดหนังสือในการสอนมากกว่ายึดหลักสูตรจึงทำให้ระบบการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ว่างไว้	6. อบรมสัมมนาครู-อาจารย์หรือนิเทศการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตลอดจนให้ครู-อาจารย์จัดวิเคราะห์หลักสูตรทุกวิชา	5.36	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ลำดับที่
7. ไม่เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้เนื่องจากเวลาไม่ค่อยมีของครูผู้สอนและของนักศึกษา บางรายวิชาหลักสูตรกว้างเกินไป จึงจะเรียนรู้ในเรื่องต่างๆไปได้	7. กำหนดหลักสูตรให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของเวลาที่มีโดยอาจจะเป็นแผนการสอน กลาง และเครื่องมือประเมินผลกลาง	7.14	2
8. หลักสูตร ปวส.ช่างยนต์อ่อนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นที่ต้องนำวิชาภาคคำนวณด้านช่าง และไม่มีวิชาเลือกสิ่งประดิษฐ์	8. ควรปรับปรุงวิชาคณิตศาสตร์ให้มีการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นและควรเพิ่มวิชาเลือกเสรี สิ่งประดิษฐ์เข้าไป	8.93	1
รวม		**36.61**	
ไม่ออกความคิดเห็น		**63.39**	
รวมทั้งคำถาม		**100**	

จากตารางที่ 4.22 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมของคำถามความถี่ (f = 36.61) สำหรับข้อที่มีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ปัญหาหลักสูตร ปวส. ช่างยนต์ อ่อนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นที่ต้องนำภาควิชาคำนวนด้านช่าง และไม่มีวิชาเลือกสิ่งประดิษฐ์ ข้อเสนอแนะควรปรับปรุงวิชาคณิตศาสตร์ให้มีการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นและควรเพิ่มวิชาเลือกเสรีสิ่งประดิษฐ์เข้าไป (f = 8.93) รองลงมา คือ ปัญหาไม่เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้เนื่องจากเวลาไม่ค่อยมีของครูผู้สอนและของนักศึกษาบางรายวิชาหลักสูตรกว้างเกินไปจึงจะเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ไปได้ ข้อเสนอแนะกำหนดหลักสูตรให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของเวลาที่มีโดยอาจจะเป็นแผนการสอนกลางและเครื่องมือประเมิณผลกลาง (f = 7.14) ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ปัญหาเนื้อหามากการสอนให้ครบถ้วนทั้งหลักสูตรทำได้อย่างกว้าง ๆ ไม่ลึก ข้อเสนอแนะบางวิชาอาจต้องเพิ่มเป็น 2 วิชาเพื่อสอนให้ครอบคลุมทุกเนื้อหา (f = 1.79)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ลำดับที่
ในการสอนของอาจารย์ใหม่ หรือครูฝึกสอนและอาจารย์ใหม่ว่างสอน ควรมีการ ตรวจสอบในการทำแผนการสอน สื่อวัสดุในการสอน	ควรมีการตรวจสอบแผนการสอนก่อนที่จะทำการสอนทุกครั้งหรือใน 1 เทอม และการนิเทศการสอนของครูฝึกสอนหรืออาจารย์ใหม่	6.25	1
รวม		**6.25**	
ไม่ออกความคิดเห็น		**93.75**	
รวมทั้งคำถาม		**100**	

จากตารางที่ 4.23 สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด แสดงค่าความถี่และลำดับที่เกี่ยวกับปัญหาการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในภาพรวมของคำถามความถี่ (f = 6.25) สำหรับข้อที่มีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ปัญหาในการสอนของอาจารย์ใหม่หรืออาจารย์ใหม่ว่างสอนควรมีการตรวจสอบแผนการสอน สื่อวัสดุในการสอน ข้อเสนอแนะควรมีการตรวจสอบแผนการสอนก่อนที่จะทำการสอนทุกครั้ง หรือใน 1 เทอม และการนิเทศการสอนของอาจารย์ฝึกสอน หรืออาจารย์ใหม่ (f = 6.25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การวิจัย สมมุติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ตามความคิดเห็นของครู ในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์กับครูผู้สอนวิชาสามัญ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

5.1.2 สมมุติฐานของการวิจัย

ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ไม่แตกต่างกัน

5.1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาข้อมูลประชากรอันประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ โดยเก็บตัวอย่างจากครูผู้สอนช่างยนต์จำนวน 48 คน และครูผู้สอนวิชาสามัญจำนวน 64 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 112 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 56 ข้อสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกี่ยวกับด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

การหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถามประกอบด้วยการหาความตรงและการหาความเที่ยงดังนี้

1. ความเที่ยงตรง หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขตามคำชี้แนะ

2. ความเที่ยง ทดสอบโดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไป Try – out กับครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญจากวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมและวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง รวมทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงและการหาสัมประสิทธิอัลฟ่าโดยการคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

5.1.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการให้ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานครปละปริมณฑลทั้ง 5 แห่งตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุมัติพร้อมแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลการวิจัยจากวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้ง 5 แห่งด้วยตนเองทั้งสิ้นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติโดยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows Version 10.10 (Statistical Package for the Social Science) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยการแสดงจำนวนและหาค่าร้อยละแต่ละรายการ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. ทดสอบสมมุติฐานโดยการหาค่า t – test independent

5.1.5 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและประมณฑล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญที่มีต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญที่มีต่อปัญหาการดำเนินการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ จำนวน 112 คน โดยมีครูผู้สอนวิชาช่างยนต์จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 78.69 มีครูผู้สอนวิชาสามัญ 64 คนคิดเป็นร้อยละ 79.01 มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

1.1 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 83.9

1.2 ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 16 ปีขึ้นไปจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9

1.3 สถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยเทคนิคประทุมธานี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 นอกนั้นมีความใกล้เคียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

จากการศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญที่มีต่อปัญหาการดำเนินการตามลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยายาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

2.1.1 เมื่อพิจารณาปัญหาด้านการบริหารหลักสูตร ซึ่งมีงานอยู่ 3 งานคือ งานการวางแผนการใช้หลักสูตร งานการจัดแผนงานวิชาการ และงานการจัดครูเข้าสอน พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ประกอบด้วยปัญหางานต่างๆดังนี้

2.1.1.1 งานการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การประชุมครูเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร การอบรมสัมมนาแก่ครูที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การเตรียมเอกสารต่างๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน การให้ความรู้ในการทำแผนการสอนตลอดเทอม การให้ความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน การสังเคราะห์ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร การเตรียมแผนการใช้งบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์

2.1.1.2 งานการจัดทำแผนงานวิชาการ มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การจัดวางการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้องและความรับผิดชอบของครู-อาจารย์ต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน

2.1.1.3 งานการจัดครูเข้าสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การแบ่งคาบสอนของครูให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน การจัดครูเข้าสอนตรงกับวุฒิทางการศึกษาและตามความถนัดและการจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 เมื่อพิจารณาปัญหาด้านการบริการหลักสูตรซึ่งมีงานอยู่ 3 งาน คือ งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยปัญหางานต่าง ๆ ดังนี้

2.1.2.1 งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอและการจัดเตรียมหนังสือหลักสูตรและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

2.1.2.2 งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมีครุภัณฑ์การศึกษาในรายวิชาต่างๆ การมีวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชาต่างๆ การมีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้ และการดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา

2.1.2.3 งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดให้มีชุดสาธิต ชุดทดสอบวิทยาศาสตร์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนทุกรายวิชา และการนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

2.1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งมีงานอยู่ 4 งาน คือ งานการจัดทำแผนการสอน งานการจัดกิจกรรมการเรียน งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร และงานการวัดและประเมินผลการเรียนประกอบด้วยปัญหางานด้านต่างๆดังนี้

2.1.3.1 งานการจัดทำแผนการสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลางได้แก่การส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาจารย์จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนล่วงหน้าก่อน อาจารย์จัดทำแผนการสอนล่วงหน้าก่อนและอาจารย์จัดทำแผนการสอนโดยยึดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรในรายวิชาที่สอน

2.1.3.2 งานการจัดกิจกรรมการเรียน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ประกอบการสาธิตในการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้วิธีการสอนที่ก่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร และอาจารย์สอนเนื้อหาครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.1.3.3 งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตรและการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักศึกษา

2.1.3.4 งานการวัดและประเมินผลการเรียน มีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ข้อการประเมินผลคุณภาพ / ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษา การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอนแต่ละรายวิชา การสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผลและการวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน

2.1.4 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรซึ่งมีงานอยู่ 2 งานคือ งานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ และงานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยประกอบด้วยปัญหางานด้านต่างๆดังนี้

2.1.4.1 งานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศมีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอน การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง การกำหนดนโยบายและรูปแบบของการนิเทศการสอนในวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะใหม่ๆให้แก่ครูผู้สอนวิชาชีพ การติดตามกำกับดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการจัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์ใหม่

2.1.4.2 งานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตรมีปัญหาในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ การสนับสนุนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน จัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านวิชาชีพและวิชาสามัญให้เพียงพอ และการจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้สอนวิชาสามัญที่มีต่อปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ปรากฏว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา พบความแตกต่างที่ระดับอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2.1 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรซึ่งมีงานอยู่ 3 งานคือ งานการวางแผนการใช้หลักสูตร งานการจัดแผนงานวิชาการและงานการจัดครูเข้าสอน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานด้านต่างๆปรากฏผลดังนี้

2.2.1.1 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการวางแผนการใช้หลักสูตร พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่ามีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อคือข้อ1 การประชุมครูเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร ข้อ 2 การจัดอบรมสัมมนาแก่ครูที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ข้อ3 การเตรียมเอกสารต่างๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน ข้อ4 การให้ความรู้ในการทำแผนการสอนตลอดเทอม ข้อ5 การให้ความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน ข้อ6 การสังเคราะห์ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในากรเรียนการสแน ข้อ7 การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ข้อ8 การจัดเตรียมอาคารห้องเรียนเหมาะสมและให้เพียงพอ ข้อ9 การเตรียมแผนการใช้งบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์

2.2.1.2 ความคิดเห็นระว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการจัดแผนงานวิชาการ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือข้อ10 การจัดวางการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ข้อ11 ตามรับผิดชอบของครู-อาจารย์ต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved
ห้ามมิให้ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่ว่าทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.3 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหางานการจัดครูเข้าสอน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ12 การจัดครูเข้าสอนตรงกับวุฒิทางการศึกษาและตามความถนัด ข้อ13 การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน ข้อ14 การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน

2.2.2 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริการหลักสูตรมีงานอยู่ 3 งาน คืองานการเตรียมเอกสารหลักสูตร งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานด้านต่างๆ ปรากฏผลดังนี้

2.2.2.1 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหางานการเตรียมเอกสารหลักสูตร พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ15 การจัดเตรียมหนังสือหลักสูตรและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ข้อ16 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอ

2.2.2.2 ความคิดเห็นระว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ17 การมีวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชาต่างๆ ข้อ18 การมีครุภัณฑ์การศึกษาในรายวิชาต่างๆ ข้อ19 การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ20 การมีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้ ข้อ21 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.2.3 ความคิดเห็นระว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือข้อ22 การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน ข้อ23 การจัดให้มีชุดสาธิต ชุดทดลองวิทยาศาสตร์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนทุกรายวิชา ข้อ24 การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ25 การนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

2.2.3 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีงานอยู่ 4 งานคือ งานการจัดทำแผนการสอน งานการจัดกิจกรรมการเรียน งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรและงานการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานด้านต่างๆประกฏผลดังนี้

2.2.3.1 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการจัดทำแผนการสอน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานทุกข้อ คือข้อ26 อาจารย์จัดทำแผนการสอนโดยยึดวัตถุ ประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรในรายวิชาที่สอน ข้อ27 อาจารย์จัดทำแผนการสอนล่วงหน้าก่อน ข้อ28 อาจารย์จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนล่วงหน้าก่อน ข้อ29 การส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2.3.2 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการจัดกิจกรรมการเรียน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานทุกข้อคือข้อ30 อาจารย์สอนเนื้อหาครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ข้อ31 ใช้วิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร ข้อ32 การใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ประกอบการสาธิตในการสอน ข้อ33 การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3.3 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรพบว่ามีความคิดเห็นปตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ34การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ข้อ 35 การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ ข้อ36 การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร ข้อ37 การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ ข้อ38 การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักศึกษา

2.2.3.4 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ39 การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน ข้อ40 การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอนแต่ละรายวิชา ข้อ41 การสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผล ข้อ42 การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ข้อ43 การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย ข้อ44 การประเมินผลคุณภาพ / ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษา

2.2.4 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร มีงานอยู่ 2 งานคือ งานการพัฒนาบุคลากร และงานการนิเทศและการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านต่างๆปรากฏผลดังนี้

2.2.4.1 ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือข้อ45 การกำหนดนโยบายและรูปแบบของการนิเทศการสอน ในวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน ข้อ46 การจัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์ใหม่ ข้อ47 การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติเพื่อเพิ่มพูนทักษะใหม่ๆ ให้แก่ครูผู้สอนวิชาชีพ ข้อ48 การติดตามกำกับดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ข้อ49 การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง ข้อ50 การส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอน

2.2.4.2 ความคิดเห็นระว่างครูผู้สอนวิชาชีพและครูผู้สอนวิชาสามัญเกี่ยวกับปัญหางานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ51 การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน ข้อ52 การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ53 การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ ข้อ54 การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านวิชาชีพและวิชาสามัญให้เพียงพอ ข้อ55 การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า ข้อ 56 การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่าครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.96) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชาติ วงศ์พิพันธ์ (2542 : 80) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่าปัญหาการเรียนภาคปฏิบัติสาขาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่มตัวอย่างสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษา สุขประเสริฐ (2540 : 72) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2531 ประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับปวช. สาขาวิชาช่างไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาการเรียนการสอนด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญคุณ รัตนเสถียน (2531:68) พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชาช่างเดินสายไฟฟ้าด้านอุปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญมีปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\overline{X}$ =3.11) การบริการหลักสูตร ($\overline{X}$=3.01) การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\overline{X}$=2.88) และการบริหารหลักสูตร ($\overline{X}$=2.83) ตามลำดับ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลสามารถดำเนินการสอนได้พอใช้ทุกด้าน แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพดีพอ น่าจะนำมาจากปัญหาขาดงบประมาณการสนับสนุนการส่งเสริมการใช้

หลักสูตร ครูไม่นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

จากปัญหาทั้ง 4 ด้านพบว่า การสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จึงควรแก้ไขปัญหาการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะการจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านวิชาชีพและวิชาสามัญให้เพียงพอกับการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า และเพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญทางเทคโนโลยีปัจจุบันควรจัดให้มีเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีวัสดุอุปกรณ์การฝึกที่มีคุณภาพ มีการติดตั้งเครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกต้องตามความเหมาะสมและมีความปลอดภัย จากปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้การดำเนินการตามหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการในวิทยาลัยเทคนิคทั่วไปที่เปิดสอนสาขาวิชาช่างยนต์ ผู้บริหารประสบปัญหาคล้ายคลึงกันคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรอย่างเหมาะสม

จากผลการเปรียบเทียบในหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เมื่อจำแนกเป็นครูผู้สอนวิชาช่างยนต์และครูผู้สอนวิชาสามัญ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัย เพ่งพันธุ์พัฒน์ (2529 :บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันและกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้รับผลจากสภาพการดำเนินการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกัน จึงมีปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน ดังนั้นประสบการณ์ด้านการสอนและวุฒิการศึกษาที่ต่างกันจึงไม่ได้ทำให้ปัญหาของการเรียนการสอนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

งานการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารควรให้สถานศึกษามีการจัดอบรมสัมมนาให้ครูได้รับความรู้อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ให้มีการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมแต่ละรายวิชา ควรมีการประชุมทุกภาคเรียนก่อนทำการเรียนการสอนของทุกเทอม ควรสร้างหลักสูตรให้ใช้งานได้จริงและทันสมัยกับเทคโนโลยี และควรให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้หลักสูตรและแก้ไขให้ทันกับสภาพความเป็นจริง

งานการบริการหลักสูตร ผู้บริหารควรให้มีการประชุมครูเพื่อทราบปัญหาการเรียนการสอนแล้วแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ให้งบประมาณในการทำชุดสื่อการสอนแต่ละวิชาของแต่ละแผนกจะได้มีการจัดทำในช่วงปิดภาคเรียน ควรจัดอุปกรณ์โสตและสถานที่ตลอดจนควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้เพียงพอและทันสมัย และควรมีการปรับปรุงการบริการและการถ่ายทอดความรู้ให้กับครูผู้สอน

งานการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผู้บริหารควรให้มีการอบรมสัมมนาครูหรือนิเทศการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตลอดจนให้ครูจัดวิเคราะห์หลักสูตรทุกวิชา มีการและเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และกำหนดหลักสูตรให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของเวลาที่มี โดยอาจจะเป็นแผนการสอนกลาง และเครื่องมือประเมินผลกลาง

งานการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ผู้บริหารควรจัดให้มีการสนับสนุนเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน การเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์ให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว การซ่อมบำรุงควรมีผู้รับผิดชอบที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตลอดจนการจัดเก็บรักษาเครื่องมือเครื่องจักรให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ การจัดการด้านอาคารสถานที่ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของห้องเรียน โรงฝึกงาน เพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี และปริมาณที่เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งมีการจัดการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาและเปรียบเทียบตัวแปรอื่นบ้าง เช่น ประเภทครูผู้สอนที่มีวิชาชีพครูและไม่มีวิชาชีพครู วิทยาลัยขนาดเล็กและวิทยาลัยขนาดใหญ่

2. ศึกษาเจาะลึกเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์สนับสนุนการใช้หลักสูตรโดยตรงในสาขาวิชาช่างยนต์

3. ประเมินนักศึกษาด้านหลักสูตรตามเนื้อหาซึ่งจะทำให้เข้าใจปัญหาการเรียนการสอนดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมสามัญศึกษา. 2524. **การร่างและวิเคราะห์โครงการตามแนวเหตุผล.** กรุงเทพฯ.

กรมอาชีวศึกษา. 2527. **คู่มือการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527.** หน่วยศึกษานิเทศก์.

กรมอาชีวศึกษา. 2528. **สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนปี 2528.** กรุงเทพฯ : ฝ่ายสถิติและประเมินผล กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา.

กรมอาชีวศึกษา. 2532. **รายงานการวิจัยการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ปวช. 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรม.** หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมอาชีวศึกษา. 2534. **การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตร พุทธศักราช 2530.** หน่วยศึกษานิเทศก์.

กรมอาชีวศึกษา. 2540. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.** หน่วยศึกษานิเทศก์.

กาญจนา รุณารักษ์. 2527. **"หลักสูตรและการสอน"** นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

การศึกษาอาชีพ, กอง. 2536. **"ประวัติสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ"** กรุงเทพฯ.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน.2535. **"แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535"** กรุงเทพฯ : ฟันนี่ พับบลิชชิ่ง.

ครรชิต กษมากรณ์. 2524. **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี"** ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

จงกลนี อรุณไพโรจน์. 2527. **"ปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพานิชยกรรมของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรินทร์ ประสงค์สม. 2527. **"การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย."** วารสารวิจัยและวัดผล 27. ปีที่ 4. หน้าที่ 136. กรุงเทพฯ : มิตรสัมพันธ์ กราฟฟิคอาร์ท.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. **การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : อลีนเพรส.

ชลิต พุทธรักษา. 2526. **เอกสารการสอนชุดการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. หน่วยที่ 9** สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชวาล แพรัตกุล. 2518. **เทคนิคการวัดผล.** กรุงเทพฯ :ไทยวัฒนพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชารี มณีศรี. 2527. **การนิเทศการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บูรพาสาสน์.

ธงชัย สุวัฒน์เมฑินทร์. 2532. **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

ธวัชชัย ชัยจริฉายากุล. 2529. **การพัฒนาหลักสูตราจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

ธำรง บัวศรี. 2531. **ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา.** กรุงเทพฯ : เอราวัณการพิมพ์

นงเยาว์ ฤทธิ์เรืองเดช. 2533. **การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการโปรแกรมวิชาการทั่วๆไประดับปริญญาตรี.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. **"ก้าวสู่ผู้บริหารการศึกษา"** กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

นฤมล เกตุปมา. 2526. **การศึกษาปัญหาการเรียนรู้ระหว่างฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในสถาบันฝีมือแรงงาน.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิพนธ์ ภูริฉาย. 2528. **การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในปีการศึกษา 2527 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

นุชิต ศรีอาจ. 2529. **การใช้หลักสูตรวิชาพุทธศาสนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บุญเทียม เจริญยิ่ง. 2529. **แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในปี 2529 และในแผน 6 รายงานสรุปผลการเรียนสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2529.** กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

ประชาคม จันทรชิต. 2533. **"ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้."** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมวล ทบบัณฑิต. 2529. **"ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม."** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเวศ ยอดยิ่ง. 2536. **การผลิตสื่อการเรียนการสอน.** นครราชสีมา : ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

ปัญญคุณ รัตนเสถียร. 2532. **"ปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชาช่างไฟฟ้าในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ"** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซ็ท

พนัส หันนาคินทร์. 2529. **หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช

พิชัย เพ่งพันธ์พัฒน์. 2529. **"ปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา"** ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2538. **การพัฒนาระบบการประเมินตนเองในการใช้หลักสูตรสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา.** ปริญญานิพนธ์การศึกษา คุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พินิจ ปฐมกำเนิด. 2535. **"ความคาดหวังของครูต่อบทบาทนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพานิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร."** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรทิพย์ ธีรวรางกูล. 2522. **"สถานภาพทางโสตทัศนูปกรณ์ของสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร."** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุวงศ์. 2529. **การบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์.

ภิญโญ สาธร. 2525. **"หลักการบริหารการศึกษา."** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

ภิญโญ สาธร. 2527. **"หลักการบริหารการศึกษา."** พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2526. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรม การสอนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2527. ชุดอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2536. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียน. กรุงเทพฯ.

เมธี ปิลันธนานนท์. 2531. "การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา." กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เมธี ปิลันธนานนท์. 2538. การวางแผนอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ยุพิน พิพิธกุล และ ลาวัณย์ วิทยาวุฒิกุล. 2522. การจัดการนิเทศภายในโรงเรียน.เอกสารประกอบการอบรมผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รวีวรรณ ชินตระกูล. 2535. ความร่วมมือระหว่างประกอบการกับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขา คมเศวต. 2537. การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพานิชยกรรม สาขาวิชาพณิชยการในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปริญญานิพนธ์ ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531. "หลักการวิจัยทางการศึกษา." พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : บริษัทศิริพรจำกัด.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วรางคณา ปั้นลายนาค. 2526. "การบริหารวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษานนทบุรี." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินวิโรฒประสานมิตร.

วานิช บุญยู้. 2529. "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

วิจิตร ติจันทึก. 2537. การบริหารโรงเรียน. สงขลา : วิทยาเทคนิคหาดใหญ่.

วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2528. "บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ." กรุงเทพฯ : สมาคมผู้บริหารโรงเรียนแห่งประเทศไทย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยอาชีวศึกษา, กอง. 2527. **"หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2527."** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยอาชีวศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา)

วิชัย ราษฎร์ศิริ. 2522. **"หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา"** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิชัย วงศ์ใหญ่. 2523. **"พัฒนาหลักสูตรและการสอน –มิติใหม่"** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

วิชัย ดิสสระ. 2535. **การพัฒนาหลักสูตรการสอน.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิรัช กมุทมาศ และคนอื่นๆ. 2522. **"ศูนย์ฝึกวิชาชีพ"** แนะแนวการศึกษาต่อวิชาชีพปีการศึกษา 2522 , กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สารพัดช่างพระนคร.

วีรพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540. **ปรัชญาอาชีวศึกษาและเทคนิคการศึกษา.** กรุงเทพฯ : เอ. พี. กราฟฟิคดีไซด์และการพิมพ์.

วีระพล สุวรรณนันต์. 2525. **"กระบวนการแก้ปัญหา"** โรงพิมพ์อักษรพัฒนา.

วุฒิ จุลพรม. **การบริหารวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ศิริวรรณ ดีไพบูลย์. 2522. **"ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 2."** วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

ศึกษาธิการ , กระทรวง. **"แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540-2544"** กรุงเทพฯ : (เอกสารอัดสำเนา)

ศึกษานิเทศก์ , หน่วย. 2535 และ2536. **"โลกกว้างทางอาชีวะ"** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สงบ ลักษณะ. 2524. **"สิ่งท้าทายของการวิจัยประเมินผล."** สารพัฒนาหลักสูตร. ตุลาคม.

สงัด อุทรานันท์. 2523. **พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม

สงัด อุทรานันท์. 2527. **พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์.

สงัด อุทรานันท์. 2528. **ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา.** เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมเชิงวิชาการนิเทศภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

สงัด อุทรานันท์. 2529. **การนิเทศการศึกษา.** กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.

สงัด อุทรานันท์. 2532. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.

สมบูรณ์ พรรณาภพ. 2521. **"หลักเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน."** กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

สมาน รังสิโยกฤษฎ์. 2520. **การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา. วารสารอาชีวศึกษาปีที่ 2 .**

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2528. "ปัจจัยเสริมงานบริหารหลักสูตร." วิทยาจารย์. มิถุนายน.

สันต์ ธรรมบำรุง. 2525. "หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร" กรุงเทพฯ : เกรียงศักดิ์การพิมพ์

สันต์ ธรรมบำรุง. 2525. "หลักการบริหารหลักสูตร" กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2522. "พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา" กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุนทร พานิชกุล. 2530. "คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช2530 ประเภทวิชาคหกรรม" ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาอาชีวศึกษา 4 ประเภทวิชาคหกรรมหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

สุชาติ วงศ์พิพันธ์. 2540. "ปัญหาการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุภางค์ ศรอินทร์. 2538. ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทช่างพานิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุมิตร คุณานุกร. 2523. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

อภิรมย์ ณ นครและคณะ. 2517. "การบริหารโรงเรียนมัธยม" กรุงเทพฯ : ยงเกียรติการพิมพ์.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2511. "ข้อคิดเรื่องหลักสูตร" คู่มือนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่2 โรงพิมพ์ศิลป์.

อรวรรณ สันติชานุวัตร. 2541. การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะพานิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

อุษา สุขประเสริฐ. 2540. "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2531 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เอกสารขอความร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เอกสารขอความร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2543

1. นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศิริณา จิตต์ตรัส เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2543

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัตชู)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษกมหานคร
2. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
3. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
4. วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม
5. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเกษม พิไลพันธ์พฤกษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วีระพันธ์ โชติวนิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. โทร. 3679

ที่ ทม 1504/ 4401 วันที่ ๒๔ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.สมพร ไชยะ

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 318 /2543 แต่งตั้งท่านเป็นประธานกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เวลา 9.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

๑๕๒
๑๐.๐.๔๓
๑๒.๐๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 318 /2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ

และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. **คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์**

ดร.ผดุงชัย	ภู่พัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริณา	จิตต์จรัส	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. **คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์**

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภู่พัฒน์	กรรมการ
ดร.ศิริณา	จิตต์จรัส	กรรมการ
ดร.คมศร	วงษ์รักษา	กรรมการ

สั่ง ณ วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2543

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. โทร. 3679

ที่ ทม 1504/ 4402 วันที่ 14 กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 319 /2543 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เวลา 9.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. โทร. 3679

ที่ ทม 1504/ 4403 วันที่ 14 กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 518 /2543 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เวลา 9.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4394

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 316 /2543 แต่งตั้งให้ ดร.ศิริณา จิตต์จรัส เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เวลา 9.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ ดร.ศิริณา จิตต์จรัส เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าว ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3679
โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4395

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 318 /2543 แต่งตั้งให้ ดร.คมศร วงษ์รักษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เวลา 9.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ ดร.คมศร วงษ์รักษา เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าว ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3679
โทรสาร. 3269040
อาทิตยา ธ กย 43.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2543

1. นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศิริณา จิตต์ตรัส เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2543

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัตชู)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษาสจล. โทร. 3679

ที่ ทม 1504./ 4842 วันที่ 16 ตุลาคม 2543

เรื่อง ส่งผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตามที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้มีคำสั่งที่ 318/2543 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา ชื่อนายสัมฤทธิ์ แสงทอง รหัสประจำตัว 42064719 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา นักศึกษาได้เสนอหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อที่ประชุมคณะกรรมการแล้วเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2543 และได้รับอนุมัติในหัวข้อข้อ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 คน คือ

1. ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
2. ดร.ศิริณา จิตต์ตรัส ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขปรับปรุงบางประการ บัดนี้ นักศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามมติของคณะกรรมการเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการประกาศผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อไปด้วยจักขอบคุณยิ่ง

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. โทร 3679

ที่ ทม 1504./ 4842 **วันที่** 10 ตุลาคม 2543

เรื่อง ส่งผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตามที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้มีคำสั่งที่ 318/2543 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ **นายสัมฤทธิ์ แสงทอง** รหัสประจำตัว 42064719 **หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา** นักศึกษาได้เสนอหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อที่ประชุมคณะกรรมการแล้วเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2543 และได้รับอนุมัติในหัวข้อ **เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างยนต์"**
โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 คน คือ

1. ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
2. ดร.ศิริณา จิตต์จรัส ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขปรับปรุงบางประการ บัดนี้ นักศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามมติของคณะกรรมการเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการประกาศผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อไปด้วยจักขอบคุณยิ่ง

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอภินันท์ เหงี่ยมสง่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040
อภินันท์
16 ต.ค.43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายธนพล คงเปรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040
อุตสาหกรรม
16 ต.ค. 43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเต็มเดช เชตุพน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040
ตรวจแล้ว
16 ต.ค. 43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5543

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

28 พฤศจิกายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2543 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษกมหานคร
2. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
3. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
4. วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม
5. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

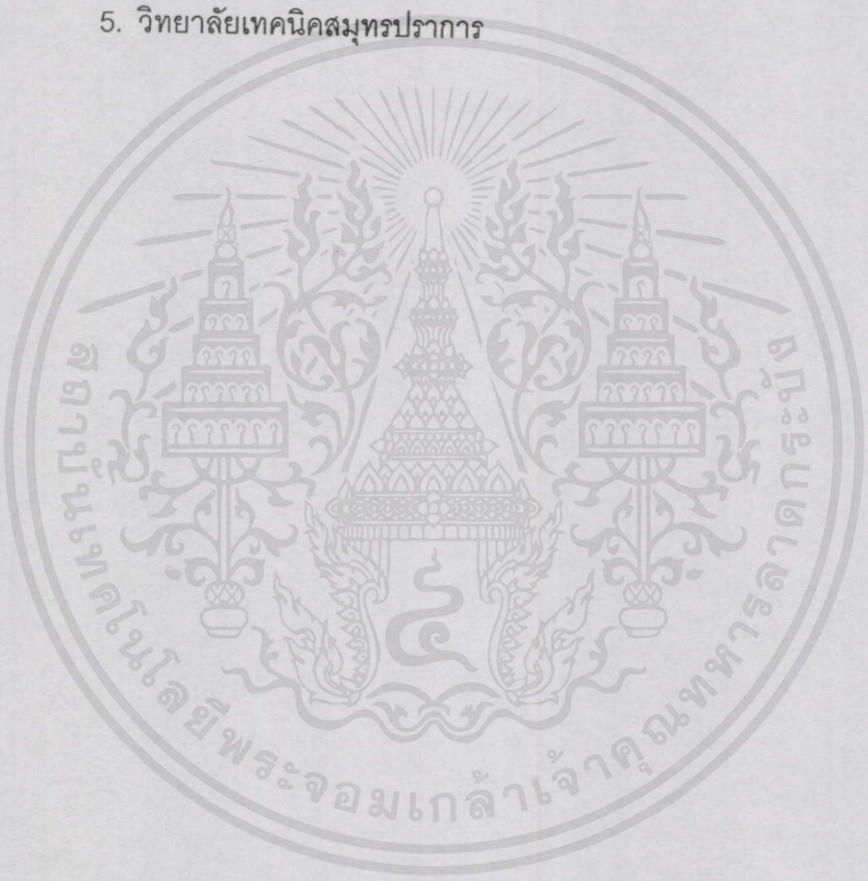

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5529

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤศจิกายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ " คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3679
โทรสาร 3269040

งานวิจัยฯ
รับ ๒๓ พ.ย. ๔๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 5529 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ พฤศจิกายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ " คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3679

โทรสาร 3269040

บันทึกตาม

27 พ.ย. 43.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยศึกษานิเทศก์ I
รับที่ 834
วันที่ 2 กพ 44

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองวิทยาลัยเทคนิค โทร. 2822[illegible]

ที่ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผ่าน ศน.

จเสนอ
P
.44
๗๕๕

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ และวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

กองวิทยาลัยเทคนิคพิจารณาแล้ว เห็นสมควรอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

1. อนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลได้
2. ลงนาม ในหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังแนบ
3. มอบ กองวิทยาลัยเทคนิคแจ้งสถานศึกษา

(นายวิชัย สงวนพงศ์)
นักวิชาการศึกษา 8 ว รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

1. ๐๔๒๑๗
2. ๑๖๓๒
3. ๓๙

(นางสิริรักษ์ รัชชุศานติ)
ศึกษานิเทศก์ 8 รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
5 กพ. 2544

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 604

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

15 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/5543 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ และเมื่อทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้แจ้งผลการวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิริรักษ์ รัชชุศานติ)
ศึกษานิเทศก์ 8 รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 604

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

15 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/5543 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ และเมื่อทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้แจ้งผลการวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิริรักษ์ รัชชุศานติ)
ศึกษานิเทศก์ 8 รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษกมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขรับที่ 826
วันที่ 26 ก.พ. 2544
เวลา 9

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
เลขที่รับ 130
วันที่ 27 ก.พ. 2544
เวลา 13.00 น.

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

(นางสุภาพ ผลาผิบูลย์)
หัวหน้างานสารบรรณ

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

26 ก.พ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 528

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

6 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสัมฤทธิ์ แสงทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540" สาขาวิชาช่างยนต์ จากครู – อาจารย์ ผู้สอนวิชาช่างยนต์และวิชาสามัญ" ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2 ต่อ 1511
โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.02/231

วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ถนนสรงประภา
แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กทม. 10210

9 มีนาคม 2544

เรื่อง ขอส่งแบบสอบถาม

เรียน นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

อ้างถึง หนังสือกรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ.0907/528 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 18 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรมอาชีวศึกษา อนุญาตให้นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร และการสอนอาชีวศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เก็บข้อมูลจากครู-อาจารย์ ที่สอนในสาขาวิชาช่างยนต์ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการดำเนินงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์"
ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

วิทยาลัยเทคนิคดอนเมืองได้ดำเนินการ ตอบแบบสอบถามดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพศาล สินลารัตน์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

งานวิจัยและพัฒนา
โทร. 565-5277-9
โทรสาร. 565-5278

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน 3692

ที่ ทม 1504 0213 วันที่ 18 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์

ตามที่ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 0213

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 มกราคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.กมศร วงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในการสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทรสาร.3269040
โทร.02-7373000 ต่อ 3692

ที่ ทม 1504 / 0213

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 มกราคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ศิริณา จิตต์จรัส

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในการสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทรสาร.3269040
โทร.02-7373000 ต่อ 3692

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยงานบัณฑิตศึกษา งานยทะเบียน 3692

ที่ ทม 1504/ 0213 วันที่ 16 มกราคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ดร.สมพร ไชยะ

ตามที่ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยงานบัณฑิตศึกษา งานยทะเบียน 3692

ที่ ทม 1504 / 0213 **วันที่** 18 มกราคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ตามที่ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายสัมฤทธิ์ แสงทอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18 ม.ค. 45

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษา
2 กพ 44

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540
สาขาวิชาช่างยนต์

คำชี้แจง

ให้ท่านขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาของท่านและเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอและปัญหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้นจึงขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อและทุกตอนตามสภาพที่เป็นจริงที่สุด ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและจะนำไปใช้เฉพาะการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

นายสัมฤทธิ์ แสงทอง
ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [ ] ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

(1) วุฒิการศึกษา

[ ] ต่ำกว่าปริญญาตรี [ ] ปริญญาตรี

[ ] ปริญญาโท [ ] ปริญญาเอก

(2) หน้าที่สอนปัจจุบัน

[ ] ครูผู้สอนวิชาช่างยนต์

[ ] ครูผู้สอนวิชาสามัญ

(3) ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่การเรียนการสอน

[ ] 1 – 5 ปี [ ] มากกว่า 5 – 10 ปี

[ ] มากกว่า 10 – 15 ปี [ ] 16 ปีขึ้นไป

(4) สถานศึกษา

[ ] วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

[ ] วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

[ ] วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

[ ] วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม

[ ] วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

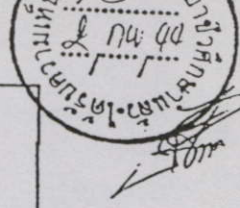

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความรู้สึกของท่าน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

5 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด
4 หมายความว่า มีปัญหามาก
3 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
2 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
1 หมายความว่า ไม่มีปัญหา

รายการ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการบริหารหลักสูตร					
ก. งานการวางแผนการใช้หลักสูตร					
1. การประชุมครูเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตาม หลักการ จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร.....	....	....	....	....	....
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่ครูที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ.....	....	....	....	....	....
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน.....	....	....	....	....	....
4. การให้ความรู้ในการทำแผนการสอนตลอดเทอม.....	....	....	....	....	....
5. การให้ความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน...	....	....	....	....	....
6. การสังเคราะห์ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
7. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร.....	....	....	....	....	....
8. การจัดเตรียมอาคารห้องเรียนเหมาะสมและให้เพียงพอ.....	....	....	....	....	....
9. การเตรียมแผนการใช้งบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....	....	....	....	....	....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒ กพ ๔๔

รายการ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ข. งานการจัดแผนงานวิชาการ					
10. การจัดตารางการเรียนการสอนร่วมกับคณะครูที่เกี่ยวข้อง.....	....	....	....	....	....
11. ความรับผิดชอบของครู ต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน.....	....	....	....	....	....
ค. งานการจัดครูเข้าสอน					
12. การจัดครูเข้าสอนตรงกับวุฒิทางการศึกษาและตามความถนัด.....	....	....	....	....	....
13. การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน.....	....	....	....	....	....
14. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน.....	....	....	....	....	....
2. ด้านการบริการหลักสูตร					
ก. งานการเตรียมเอกสารหลักสูตร					
15. การจัดเตรียมหนังสือหลักสูตรและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ.....	....	....	....	....	....
16. การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอ.....	....	....	....	....	....
ข. งานการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน					
17. การมีวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชาต่างๆ.....	....	....	....	....	....
18. การมีครุภัณฑ์การศึกษาในรายวิชาต่างๆ.....	....	....	....	....	....
19. การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา.....	....	....	....	....	....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
20. การมีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้.....	....	....	....	....	....
21. ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
ค. งานการบริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน					
22. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
23. การจัดให้มีชุดสาธิต ชุดทดลองวิทยาศาสตร์ เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน ทุกรายวิชา.....	....	....	....	....	....
24. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
25. การนำสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร					
ก. งานการจัดทำแผนการสอน					
26. อาจารย์จัดทำแผนการสอนโดยยึดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร ในรายวิชาที่สอน.....	....	....	....	....	....
27. อาจารย์จัดทำแผนการสอนล่วงหน้าก่อน.....	....	....	....	....	....
28. อาจารย์จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนล่วงหน้าก่อน.....	....	....	....	....	....
29. การส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น.....	....	....	....	....	....
ข. งานการจัดกิจกรรมการเรียน					
30. อาจารย์สอนเนื้อหาครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร.....	....	....	....	....	....
31. ใช้วิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร.....	....	....	....	....	....
32. การใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ประกอบการสาธิตในการสอน.....	....	....	....	....	....

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

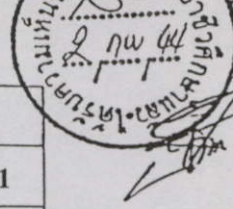

รายการ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
33. การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
ค. งานการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร					
34. การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน.....	....	....	....	....	....
35. การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ.....	....	....	....	....	....
36. การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร.....	....	....	....	....	....
37. การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ.....	....	....	....	....	....
38. การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักศึกษา.....	....	....	....	....	....
ง. งานการวัดและประเมินผลการเรียน					
39. การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	....	....	....	....	....
40. การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอนแต่ละรายวิชา.....	....	....	....	....	....
41. การสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผล.....	....	....	....	....	....
42. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล.....	....	....	....	....	....
43. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย.....	....	....	....	....	....
44. การประเมินผลคุณภาพ / ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษา.....	....	....	....	....	....
4. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร					
ก. งานการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ					
45. การกำหนดนโยบายและรูปแบบของการนิเทศการสอนในวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน.....	....	....	....	....	....

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
46. การจัดให้มีการปฐมนิเทศครูใหม่.....	....	....	....	....	....
47. การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะใหม่ ๆ ให้แก่ครูผู้สอนวิชาชีพ.....	....	....	....	....	....
48. การติดตามกำกับดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน...	....	....	....	....	....
49. การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกงาน /ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง.....	....	....	....	....	....
50. การส่งเสริมให้ครูศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	....	....	....	....	....
ข. งานการสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร					
51. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
52. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	....	....	....	....	....
53. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ.....	....	....	....	....	....
54. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านวิชาชีพและวิชาสามัญให้เพียงพอ.....	....	....	....	....	....
55. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า.....	....	....	....	....	....
56. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก.....	....	....	....	....	....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

1. การบริหารหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

2. การบริการหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายสัมฤทธิ์ แสงทอง เกิดเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2515 ที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างยนต์ จากวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม ปีการศึกษา 2535 , ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างยนต์ จากวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม ปีการศึกษา 2537 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) หลักสูตร 2533) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล จากวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย ปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันเป็นครูผู้สอนแผนกช่างยนต์ โรงเรียนนครปฐมเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้